Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 276. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 15-го ГРУДНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 15, 1977 No. 276. VOL. LXXXIV.

ДЖОРДЖ МІНІ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ПРЕЗИДЕНТА АФП-КІО, СЕН. МОЙНІГЕН І В. БУКОВСЬКИЙ НА КОНВЕНЦІЇ ПРОФСПІЛКИ ТАВРУЮТЬ СССР ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ

Лос Анджелес. — На конвенції Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріяльних Організацій (АФП-КІО) у понеділок, 12-го грудня, біля 2,000 делеґатів подавляючою більшістю голосів переобрали Джорджа Міні на президента цієї робітничої організації, хоча деякі провідники профспілок вказували, що йому минуло 83 роки життя і треба обрати когось молодшого. Міні, колишній слюсар з Бронксу, Н. Й., вперше став президентом АФП-КІО у 1955-му році, а минулого понеділка його переобрали на 12-ту з черги 2-річну каденцію.

Він у своїй промові подякував за вибір, заявляючи, що АФП-КІО „є дійсним і ефективним речником всіх американських робітників" і обіцяв протягом наступної каденції всіми способами підтримувати програму цієї найбільшої профспілки ЗСА.

Міні також відчитав звернення Андрея Сахарова, відомого совєтського дисидента і Нобелівського лавреата миру, якого та 5-ох інших дисидентів АФП-КІО запросила на свою конвенцію, але вони не могли прибути, бо спершу совєтські власті не доручили їм запрошень, а відтак не дозволили виїхати з СССР. У цьому зверненні Сахаров закликав АФП-КІО використовувати свої значні впливи, щоб уряд ЗСА посилив свою оборону людських прав у Совєтському Союзі, підкреслюючи, що Москва не додержує міжнародних домовлень щодо вільного обміну інформаціями та вільної еміґрації. Академік Сахаров закликав американський уряд присвятити більше уваги передачам таких радіостанцій, як „Голос Америки" і „Радіо Свобода", як теж наголошував, що принцип вільної еміґрації повинен мати першенство в переговорах Вашінґтону з Москвою.

На конвенції, яка також переобрала Лейна Кіркленда на секретаря-касира АФП-КІО, промовляли демократичний сенатор Деніел Мойніген з Ню Йорку і колишній совєтський політв'язень Владімір Буковський, які гостро натаврували Совєтський Союз за порушення прав людини.

Мойніген скритикував Москву за те, що не дозволила Сахарову прибути на конвенцію АФП-КІО і заявив, що уряд ЗСА повинен перестеregти Кремль, що якщо не припинить поширювати комуністичний тоталітаризм по цілому світі і не перестане порушувати підставові права своїх громадян, то Америка відмовиться продавати Совєтському Союзові сільсько-господарські продукти. „Нехай наступної зими Совєтський Союз старається сам прохарчуватися" — сказав Мойніген. Він заявив, що різні диктаторські режими, зокрема совєтський уряд, все більше і більше полягають на країни вільного світу щодо підтримки їхніх економічних систем, додаючи, що з уваги на те, що Москва „вирішила, що Північна Дакота буде шпихлірем Совєтського Союзу", Америка тепер має право ставити совєтським властям „деякі вимоги".

У своїй промові, яку делеґати часто перserивали бурхливими оплесками, Мойнігем закликав уряд ЗСА і американських громадян протестувати проти порушення прав людини совєтськими властями, зокрема таврувати переслідування оборонців тих прав, як Сахарова та інших. Нюйоркський сенатор також скритикував новий склад Державного департаменту за те, що задовільно не виступає в обороні прав людини в Совєтському Союзі. Він теж заявив, що Москва робить все можливе, щоб перешкодити замиренню на Близькому Сході, включно зі стараннями повалити уряд єгипетського президента Анвара ель-Садата, додаючи, що Совєтський Союз завжди використовував і використовує різні міжнародні конфлікти для поширення власних впливів.

Владімір Буковський, якого минулого року „виміняно" за лідера чілійської компартії Луїза Корвальяна, також закликав американський уряд і нарід посилити свою оборону прав людини в СССР. Він вказав, що комуністичний уряд довів до того, що в Совєтському Союзі життєвий рівень найнижчий з усіх країн Европи, сільсько-господарська система цілком неефективна, технологія дуже відстала, „а людські права цілком не існують".

Буковський твердив, що від перших років існування совєтського режиму бизнесмени країн Заходу допомагали „совєтським лідерам скріплювати свою владу". Він закликав уряд Америки і американських підприємців використовувати економічну силу ЗСА, щоб спонукати Москву додержуватися договорів щодо пошанування прав людини.

Створено Комітет для збереження спадщини Романа Купчинського

(О. К.). — В дні 10-го грудня ц. р. відбулася в Ню Йорку нарада, скликана Ініціятивною групою в цілі обговорення і намічення пляну, як зібрати та видати літературну спадщину сл. п. ред. Романа Купчинського. Після появи збірки його пісень за редакцією проф. І. Соневицького, яку видало В-во „Червоної Калини" в цьому році, чекає на зібрання та видання ціла широка літературна і журналістична спадщина ред. Р. Купчинського. Розкинені по газетах, журналах і календарях вірші, понад 1000 фейлетонів, що появилися перед Другою світовою війною на сторінках чекають зібрання, зредаґування і списання у бібліографічний довідник. Здаючи собі справу, що це завдання мусить ще виконати покоління, яке пам'ятає і має сентиментальне відношення до поета-журналіста і письменника Р. Купчинського, ініціятивна група намітила плян дії та обговорення можливості виконання цієї праці. Засновано комітет, який очолила як голова ред. Ольга Кузьмович, голова СУЖА, а до нього увійшли інж. В. Гнатківський, ред. І. Кедрин, інж. В. Онишкевич, дир. П. Постолюк та Ю. Ференцевич. Приявний на зборах голова НТШ д-р Я. Падох заявив готовість співпраці НТШ у цьому ділі. Комітет поставив собі за завдання: зібрати друковану і недруковану літературну спадщину сл. п. ред. Р. Купчинського, видати друком вибір фейлетонів і віршів Покійного та вибір із його листування. Комітет зможе виконати свою велику працю лише із моральною та матеріяльною піддержкою української спільноти. Роман Купчинський, який своєю поезією, піснею та письменницьким хистом захоплював довгі роки українське громадянство — належить до нього і тому це громадянство повинно сплатити свій довг пам'ятником не лише на його гробі, але і переданням його творчости друком для майбутніх українських поколінь.

Українська громада великого Ню Йорку вшанувала адвоката Романа Гуглевича

В часі привітання адв. Романа Гуглевича і його дружини Ольги. Стоять [зліва]: пані Дарія Ґенза, пані Ольга Гуглевич, адв. Роман Гуглевич і діти — Христя Пастернак і Андрійко Оберишин.

Ню Йорк, Н. Й. (в.л.). — В неділю, 11-го грудня ц. р. тут, з ініціятиви Комітету Об'єднаних Українсько - Американських Організацій, Метрополітального Відділу УККА, і всебічною піддержкою громадських, молодечих, комбатантських, жіночих й інших організацій та українських церков, відбулося відмічення 70-річчя з дня народження і 50-річчя праці адв.Романа Гуглевича,заслуженого і провідного громадського й церковного діяча, довголітнього „війта" як його нюйоркчане популярно називали напротязі довгих років, члена багатьох інших організацій і установ, зокрема УККА, НТША, „Самопомочі" та інших, а тепер голову Комітету будови церкви св. Юра.

(Закінчення на ст. 5-ій)

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ЗАСВІЧЕННЯ ЯЛИНКИ ОЖ ОЧСУ

Ню Йорк, Н. Й. — В суботу, 17-го грудня ц. р. о год. 4-ій по полудні перед Будинком Організацій Українського Визвольного Фронту при 136 2-га евеню відбудеться церемонія засвічення Ялинки, присвяченої дітям українських політичних в'язнів в СССР з відповідною різдвяною програмою і колядками. Організатори запрошують до участи у засвіченні Ялинки українське громадянство.

ЯЛИНКА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ

Ню Йорк. — Товариство Українських Інженерів Америки — Метрополітальний Відділ влаштовує в суботу, 17-го грудня ц. р. о год. 7-ій вечором в приміщеннях Українського Інституту Америки при 2 Схід 79-та вулиця (5-та евеню) Ялинку. В програмі виступить солістка сопрано Лариса Магун-Гурин, піяністка Мирослава Басляднинська та гуморист інж. Тарас Грицай й інж. Олекса Солтисік.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА СЛАВИ ҐЕРУЛЯК

Ню Йорк. — В неділю, 18-го грудня ц. р. о год. 1-ій по полудні відбудеться відкриття різдвяної виставки мисткині Слави Ґеруляк в майстерні при 206 Схід 6-та вулиця на долині міста. Виставка відкрита кожного дня від год. 11-ої рано до 6-ої вечором і триватиме до 4-го січня 1978 р. включно.

ЙОНКЕРС ВІДЗНАЧИТЬ НАЦІОНАЛІСТИЧНИХ ДІЯЧІВ

Йонкерс, Н. Й. — В неділю, 18-го грудня ц. р. після співаної Служби Божої в церкві св. Михаїла буде відправлена, з ініціятиви Організацій Українського Визвольного Фронту, Панахида за померлих в цьому році націоналістичних діячів сл. п. проф. Степана Ленкавського і ред. Григорія Драбата. По полудні о год. 3-ій в залі СУМА — 301 Палісейд евеню, відбудуться жалобні сходини з відповідною програмою.

Видавничі компанії ЗСА критикують Совєтський Союз

Ню Йорк, Н. Й. — Ройтер інформує, що група американських видавців, які відбула свою нараду в місцевості Мавнт Кіско, Н. Й., критикували уряд Совєтського Союзу за переслідування політичних дисидентів, в тому числі письменників, поетів, журналістів тощо. Виступаючи перед журналістами президент великої нюйоркської компанії Гарпер енд Ров Вінтроп Ньютон відмітив, що не може успішно розвиватися співпраця між американськими і совєтськими видавництвами, поки в Совєтському Союзі переслідуються інтелектуалістів і не шанується постанов Гельсінкської угоди. Американські видавці, — заявив представник названої компанії, — готові співпрацювати з совєтськими книжковими видавництвами тільки тоді, коли уряд СССР не ставитиме перешкод у вільній вимінi ідей між народами. При тому він звернув увагу, що „в той час, як в Беоґраді продовжуються наради Европейської конференції для справ безпеки і співробітництва, метою яких є переглянути виконання Гельсінкських постанов, численні члени Комітету нагляду за виконанням Гельсінкської угоди в СССР сидять у в'язницях тільки за це, що вони домагалися, щоб були виконувані ті постанови, додержуватись яких обіцяли совєтські представники в Гельсінках". Між названими згадувалось прізвища Анатолія Щаранського, Юрія Орлова і Александра Ґінсбурґа.

Вірмени прагнуть незалежности, українці та інші їх підтримують

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — В українському, російському та вірменському самвидаві поширюється „Звернення до Національної об'єднаної партії Вірменії", що його теж підписали українські політичні в'язні — Роман Семенюк, Вячеслав Чорновіл та Василь Стус, естонець — С. Солдатов, жид — М. Хейфец і росіянин — П. Сартаков та М. Равинш.

В цьому документі м. ін. сказано: „Ідеали Національної об'єднаної партії Вірменії, члени якої змагають привернути державну незалежність свого народу шляхом використання прав ґарантованих союзною конституцією, не може не викликати наших великих симпатій. Бажання кожного народу мати свій дім, не задовільняючись комунальною квартирою радянського гуртожитку — повністю природне. Воно не тільки не перешкоджає дружбі народів, які сьогодні входять в склад СССР, але, згідно з нашим глибоким переконанням, є єдиною ґарантією також дружби. Аджеж, дійсна дружба можлива лише між гідними себе партнерами. Тільки деімпералізація СССР може повернути кожному народові необмежене почуття власної гідности, звільнити його від постійного почуття своєї незавершености; цей процес очистить думання певної частини російського народу від імперіялістичних комплексів, які дивовижно поєднуються з комплексом національної неповноцінности.

Помилковою ми вважаємо думку про те, що Росія програє, втративши Україну, Прибалтику, Кавказ чи Середню Азію. Це помилкове мислення, і воно зневажає так росіян, як і українців, литовців, вірмен.

Шлях до соціяльного прогресу веде тільки через далекойдучу демократизацію, забезпечення усіх прав кожній людині і кожному народові. Демократизація самої Росії неможлива без задоволення віковічних прагнень багатьох народів добитися своєї незалежности на державному рівні.

Демократичний рух в СССР не може розраховувати на успіх, якщо він буде іґнорувати національне питання: а будь-який патріотичний рух не може обійтися без послідовної програми демократичних перетворень. Вірменські політв'язні, члени Національної об'єднаної партії (НОП) були репресовані — так же, як були заслані у Вірменію члени Української робітничо-селянської спілки (група Лук'яненка). І одних і других судили за спробу використати право, ґарантоване союзною конституцією.

Кожний подібний процес вдаряє в текст конституції, кожний подібний засланець стає її живим докором.

Піддержуючи голодівку протесту, яку провадять наші вірменські товариші 5-го грудня 1976-го року, ми просимо вважати кожного з нас членом Національної об'єднаної партії.

Наш акт солідарности — це акт поваги до древньої історії вірменського народу. Це знак глибокої пошани до членів НОП, ознака нашого погодження з їх демократичним, ненасильним напрямком.

Беручи участь в українському, еврейському, литовському, естонському патріотичних рухах, в демократичному русі Радянського Союзу, ми йдемо одним шляхом з членами НОП, шляхом осягнення справедливости на основі повної пошани до прав людини і прав народів.

Грудень 1976.

Король Гуссейн тепер „більш оптимістичний" щодо замирення

Амман/Єрусалим. — Після кількагодинної наради з державним секретарем Сайрусом Венсом, який тепер відбуває 6-денну поїздку по країнах Близького Сходу, йорданський король Гуссейн заявив у понеділок, 12-го грудня, що тепер „більш оптимістичний" щодо можливости арабсько-ізраїльського замирення, але заявив, що Йорданія таки не пішле своєї делеґації на підготовчу мирову нараду в Каїрі, яку скликав єгипетський президент Анвар ель-Садат. Проте, Гуссейн залишив відкритою можливість, що його країна прилучиться до переговорів „трохи пізніше", правдоподібно на Женевській мировій конференції, яка може розпочатися на початку наступного року.

Секретар Венс, який вже одержав обіцянку Ізраїля та Єгипту, що ці держави не підпишуть в Каїрі сепаратного миру, а тільки підготовлятимуть шлях для поновного скликання Женевської конференції, має ще відвідати Сирію та Савдійську Арабію. Сирія зайняла вороже становище до єгипетсько-ізраїльського діялогу, розпочатого Садатом, натомість Савдійська Арабія, подібно як Йорданія, належить до „поміркованого" табору і старається переконати лідерів інших арабських країн припинити їхні атаки на Садата та закликає до „єдности серед арабів".

У понеділок ізраїльський міністер закордонних справ Моше Даян заявив на пресовій конференції, що Ізраїль може погодитися на „розподіл території на західньому березі ріки Йордан", тобто натякнув, що Ізраїль може звільнити частину окупованої арабської території. Він, однак, додав, що досі жадна арабська держава не видвигала такої розв'язки цієї проблеми і зазначив, що ізраїльський уряд через це ніколи не розглядав такої можливости. Хоча Даян сказав, що немає розбіжностей між його поглядами і поглядами прем'єра Менахема Беґіна, то коментатори сумніваються чи Беґін поділяє думки Даяна щодо західнього берега ріки Йордан.

Того самого дня речники Савдійської Арабії заявили, що будь-яке замирення на Близькому Сході мусить включати повернення Йорданії східньої частини міста Єрусалиму, яка опинилася під контролею Ізраїля в наслідок війни в 1967-му році. Коронний принц Фагд, який є фактичним лідером уряду Савдійської Арабії, сказав, що звільнення східньої частини Єрусалиму є „ціллю цілого арабського світу".

АМЕРИКАНСЬКА ДЕЛЕҐАЦІЯ В БЕОҐРАДІ „ОСОБЛИВО ЗАТУРБОВАНА" ДОЛЕЮ РУДЕНКА І ТИХОГО

Беоґрад (Б. Потапенко — Міжнародна Пресова Служба „Вісті" — телефоном). — Спенсер Олівер, член американської делеґації на Беоґрадську конференцію, виніс формально справу ув'язнення Миколи Руденка і Олекси Тихого під час нарад комісії, яка займається ґарантіями т. зв. Кошика ч. I Гельсінкських угод.

Промовляючи в імені американської делеґації в понеділок, 12-го грудня. С. Олівер заявив: „Ми висловлюємо наше особливе затурбовання членами груп слідкування за приміненням Гельсінкських угод тому, що ми уважаємо, що спосіб їх трактування повинен бути безпосереднім зацікавленням цієї Беоґрадської конференції. Ми говоримо відкрито про цих, які сьогодні сидять у в'язницях без зв'язку з їхніми родинами чи їхніми правниками, що є порушенням не тільки Гельсінкського заключного акту, але й прав ґарантованих їхніми власними законами".

Вказуючи на М. Руденка і О. Тихого як на одиноких членів групи слідкування за приміненням Гельсінкських угод, яких совєтські власті фактично засудили на 12 і 15 років позбавлення свободи, С. Олівер відкликався на слова віцепрезидента ЗСА Мондейла, який кілька днів раніше виступав на пленарній сесії конференції і заявив:

„Їхнє життя є прикладом великої моральної хоробрости, яку тільки деякі особи виказують в наших часах. Ця їхня мужність, ця їхня відданість ідеалам волі... приєднала їм друзів в усіх закутках світу".

Закінчуючи свою промову, С. Олівер заявив, що Беоґрадська конференція є „першим історичним кроком в процесі, який щойно почався" і що цей форум оснований на „вимогах людського сумління" вимагати від урядів кращого трактування поодиноких прав людини. „Ми будемо настоювати на приміненні прав людини урядами держав, які підписали Гельсінкські угоди", заявив С. Олівер, закінчуючи свою промову, яка була найсильнішим твердженням американської делеґації за час п'ятитижневих нарад.

Промова С. Олівера викликала гостру реакцію совєтського представника Владіміра Лонґінова, який одначе не відповів на закиди американського делеґата, критикуючи натомість уряд ЗСА за вдержування людей „в безробітті та без медичного забезпечення". Він рівнож вказав на „дискримінацію меншин" в ЗСА, які „не мають права повчати інші країни про права людини".

„Чи можуть ЗСА обвинувачувати — питав В. Лонґінов — коли вони вживають нищівну зброю, яка вбила сотні тисяч людей у В'єтнамі і коли Сі-Ай-Ей плянує атентати на закордонних політичних діячів?"

В п'ятницю, 9-го грудня, директор Бюра людських прав СКВУ в Ню Йорку мав побачення з речником американської делеґації, Майроном Гоффманом, та звернув йому увагу на це, що президент Картер згадав Руденка і Тихого у своєму звіті для комісії конґресмена Данте Фассела.

Наради конференції в Беоґраді мають бути перервані в четвер, 22-го грудня, на короткий час. Досі зголошено понад 90 резолюцій в різних комісіях. Одною з конроверсійних справ, які закроюються на горизонті — це приготовлення звіту з нарад. Східній бльок обстоює спрепарування загального і короткого звіту, а Західні делеґації настоюють на обширних звітах в справах, які відносяться до кожного із трьох „Кошиків".

„Мене засудили за літературно-мистецькі твори" — пише М. Осадчий

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Михайло Осадчий, арештований в 1972 році і засуджений на 7 років таборів та 3 роки заслання, звернувся листом до Президії Верховної Ради СССР, у якому вимагає звільнення та реґабілітації. Поширений у самвидаві документ передаємо в цілості.

„До Президії Верховної Ради СССР

Громадянине Голово!

Згідно з указом від 8. 2. 1977 року, я, що був засуджений без складу злочину і відбув понад три чверти безпідставного покарання з політичних мотивів, — а простіше кажучи — за літературно-мистецькі твори, — можу бути звільнений і спрямований на примусову працю за рішенням КҐБ і під їхнім наглядом. Я не матиму права їздити і буду позбавлений громадянських прав. Мене усюди окружуватимуть інформатори КҐБ.

Мені ще погрожують, що мене відішлють силоміць до міста Суми.

У зв'язку з ситуацією, яка створилася, я заявляю: антирадянською діяльністю я не займався і не збираюся займатися. Мене засудили не за антирадянську діяльність, як твердять урядовці.. (пропущене слово), а за публікування на Заході мистецької повісти „Більмо". Засуджений без будь-яких юридичних мотивів. Це — акт сваволі, що своїм цинізмом дорівнює хіба-що розправі з Радіщевим і Шевченком. Навіть найбільший кат Сталін не судив безпосередньо за мистецьку творчість. Вже під час відбування покарання, я і моя родина були піддані утискам, наслідком чого побито мою матір і мене, а рідного брата, Володимира Осадчого, (33), вбили в Сумах 5 квітня 1975 року.

Можливість вислання мене силоміць до Сумів, 900 км. від родини (дружина і двоє дітей), ізоляція від друзів і оточення, — це наявний натяк на те, що доля брата може якогось моменту стати і моєю долею. Мене, так як і мого брата, можуть убити кримінальні злочинці, і так само не буде переведено ані слідства ані, — не буде з'ясовано, яка зверхня сила підмовила злочинців на безкарне вбивство.

Громадянине Голово! Ваш Указ від 8. 2. 1977 року спрямований не на гуманізування каральної системи нашої країни; це — інструмент для більше витонченних методів терору, знущання й насильства над радянською творчою інтеліґенцією. Врятуйте мене від вбивчої дії. Мені треба реґабілітації і тільки реґабілітації, а не умовного звільнення з явним наглядом і примусовою працею.

Михайло Осадчий,
репресований український літератор"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Добрі поради

„З уваги на те, що Кремль вирішив, що Північна Дакота має бути шпихлірем Совєтського Союзу, Америка тепер має право ставити совєтським властям деякі вимоги" — заявив на конвенції Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріяльних Організацій (АФП-КІО) демократичний сенатор Деніел Мойніген з Ню Йорку.

Тими словами він сказав те, що вже давно говорили дисиденти різних національностей у Совєтському Союзі та еміґранти з тієї останньої імперії в світі, а саме, що уряд ЗСА і американські підприємці повинні використовувати факт, що Совєтський Союз конечно потребує різних американських продуктів, зокрема харчових, щоб змусити Кремль додержуватися міжнародних договорів і власної конституції щодо пошанування прав людини, а в першій мірі, щоб Москва перестала переслідувати оборонців цих прав.

Подібно висловився на конвенції АФП-КІО колишній совєтський політичний в'язень Владімір Буковський, який особисто пережив усі жахіття совєтських тюрем, концентраційних таборів і закладів для умово хворих, і то тільки тому, що посмів виступати в обороні прав людини, покликаючись на совєтську конституцію і закони. Буковський цілком правильно твердив, що підприємці країн вільного світу від перших років існування совєтського диктаторського режиму торгівлею з СССР і наданням різних кредитів „допомагали совєтським лідерам скріплювати їхню владу" і роблять це під сучасну пору.

Виступи президента Джіммі Картера в обороні прав людини в цілому світі, включно зі Совєтським Союзом, є дуже позитивним явищем, але його оборона тих прав напевно мала б більший успіх, якщо б за словами стояла відповідна акція: якщо Москва хоче купувати в ЗСА харчові чи інші продукти та як хоче, щоб Америка погодилася на новий договір щодо обмеження стратегічної атомової зброї, то повинна додержуватися міжнародних договорів щодо пошанування прав людини. Кремлівські верховоди ніколи добровільно не дотримувалися і не дотримуються жадних договорів, а використовують їх для поширення своїх впливів і своєї пропаганди, а будь-які однобічні концесії вони інтерпретують як вияв слабости і відповідно використовують це.

Білий Дім в найкращому інтересі Америки повинен послухати добрих порад сенатора Мойнігена і Владіміра Буковського та використати економічну силу Америки, щоб спонукати Москву шанувати політичні, національні, релігійні та загальнолюдські права своїх громадян. Активна бо оборона цих підставових прав належить — за словами президента Картера — до основних завдань американської закордонної політики.

Совєтські „державні таємниці"

В західній пресі появилося в останньому часі чимало інформацій про те, що совєтські чинники відмовляються видавати візи на виїзд з СССР багатьом особам, які працюючи раніше на різних роботах, знають, мовляв, багато „державних таємниць", що їх вони могли б прозрадити зацікавленим особам чи інституціям в капіталістичних державах. При тому під поняття „державна таємниця" входить дослівно все: служба у війську, міліції, праця на фабриці тракторів, в медичній службі, виховній системі тощо. З цього приводу багато осіб попадали в розпач і зверталися до совєтських властей за вияснениям, що насправді є державною таємницею, але ніколи не одержували відповіді і тому група совєтських жидів, візи яких були вже кількаразово відкладувані з причини цієї бюрократичної „закарлючки", звернулася до американської Конгресової комісії безпеки і співробітництва в Европі з проханням перевірити цю справу і піднести її евентуально на Европейській конференції в Београді, щоб раз і назавжди вияснити цю „совєтську містерію". У Вашінгтоні, одержавши прохання групи совєтських жидів, ламали собі голови, як поступити з цією справою і врешті відповіли, що вони не можуть займати становища до визначених совєтами „державних таємниць", бо в совєтському Союзі навіть перелік відомостей про державні таємниці вважається „державною таємницею". До цієї групи жидів, які не можуть виїхати до Ізраїля чи інших країн вільного світу, належить між іншим, також і Владімір Кіслік, який своїми фальшивими інформаціями спричинився до написання довгої образливої для українців статті кореспондентом „Ню Йорк Таймсу" Креґом Вітнієм про існування „давнього українського антисемітизму".

Ніхто із закордонних кореспондентів не завдав собі однак труду, щоб дослідити, що проблема існування „державної таємниці" не сьогоднішня, вона існувала в Росії від непам'ятних часів, а теперішні можновладці, перебравши її від російських царів, використовують тільки для ще більшого утиску підневільного населення, головно тих осіб, які ідеологічно і душевно зірвали з Компартією та бажають вирватись у вільний світ. До цієї категорії, крім осіб з-поміж поневолених Москвою народів, належить сьогодні більшість совєтських жидів, проти яких в першу чергу скерований совєтський закон про „державні таємниці".

Чому говориться про закон? Перший бо перелік „державних таємниць" був зроблений раднаркомом СССР десь у пізніх 20-их роках, а пізніше повторений ще два рази Радою Міністрів в 1940-их і 50-их роках. Однак повного тексту цього закону і переліку що є державною таємницею ніколи не опубліковано і тому режим може зловживати тією постановою скільки завгодно. В СССР існує оправдане переконання, що не тільки земля, заводи і фабрики, тобто мертві предмети є власністю держави, але також живі, творчі люди. Коротко, у другій половині XX сторіччя і на очах культурного світу існує своєрідне модерне комуно-московське невільництво, толероване багатьма державами світу, які проголошують високі моральні принципи і змагаються за права людини.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ...

О ТЕМПОРА, О МОРЕС!

(Юст) — Минуло більше чим три роки від тієї особливої, драматичної хвилини в історії Америки, коли її тридцять сьомий Президент стояв перед мікрофоном і проголосив нації, що резиґнує зі свого високого уряду, щоб заощадити дальшої агонії народові і своїй родині. У цій хвилюючій, повній сліз та тремтячого голосу прощальній промові, Президент висловив бажання, щоб тепер почався процес оздоровлення, який так дуже потрібний Америці.

Яке оздоровлення, від якої недуги мав він на увазі? Коли де існують релятивні вартості й оцінки, то ніде більше чим у політиці. Адже тоді була нація схвильована моральною, а то й кримінальною аферою — відомою вже в історії як „Афера Вотерґейт-у" — яку він сам спричинив і яка довела до його упадку. Але він сам не вважав цієї справи злочинною і виразно заявляв, що він „не злочинець". Він і досі признає тільки свої невинні „помилки".

Але нація думала інакше і засудила його. Тільки амнестія, проголошена його наступником, зберегла його від кримінального присуду.

Може думав він про так звані „ради", завдавані взаємно партіям, кандидатам і суспільству в часі неперебірливої виборчої боротьби, після якої противники традиційно подають собі руки і проголошують „процес оздоровлення", початок згідної, конструктивної співпраці і т.д. і т.д., звичайно без щирої інтенції?

Ще історична оцінка не сказала свого останнього слова. Але немає сумніву, що вже тоді ціла нація відчула, може несподівано для себе, що політична мораль і то на найвищому рівені в державі справді загрозлива, і погодилась з президентом, що оздоровлення справді необхідне. Неґодування — очевидно кероване політичною машиною — спрямувалось проти президента, якому нарід щойно віддав свій найвищий уряд такою великою більшістю.

Очевидно, преса і взагалі засоби комунікації знайшли для себе особливо вдячне поле для попису й інтересу. Може теж для порахунків з нелюбленим нею президентом. Репортери навчились з афери Вотерґейту, яку кар'єру можна зробити, які гроші можна заробити, вишпируючи і викриваючи більші чи менші скандали, або даючи пресі матеріяли до сензаційних запідозрень. То тепер ішли різними слідами, де тільки сподівалися знайти щось гідне, або й не дуже гідне, для публікації. Вийшла книжка про те, що „Це не почалось від Вотерґейт-у", а професійні експерти розслідів, вживаючи апаратів відкривання брехні, подали до відома скільки президентів перед Ніксоном говорили неправду народові.

Неґодування і обвинувачення, спрямовані проти президента і його співробітників у Білому Домі, поширилось на цілу інституцію виконавчої влади. Конкуренційна законодавча влада стала тут головним прокурором. Компетиція за провідну силу в державі, формальна і фактична, велась практично від початку діяння американської Конституції. Тепер не було сумніву, що Ніксонова індивідуальність і його велика перемога у виборах виразно перехиляли вагу в користь виконавчої влади. Яка нагода була тепер привернути силу й авторитет Конгресові. А при тому, яка нагода зводити партійний бій! А ще дальше, яка особлива нагода для окремих конґресменів, а передусім сенаторів, показати себе нації як носіїв усіх громадських чеснот, до краю обурених на неморальну поведінку учасників Вотерґейтської афери. Вкінці, тому, що переслухання у цій справі велись не тільки відкрито-публічно в залях Сенату, але ще й з телевізійним поширенням на цілу країну, яка прекрасна нагода показатись народові в щоденних передачах, робити свої імена і обличчя популярними, отже яка безцінна пропаґанда з прицілом на нові вибори! Не одного сенатора, який під час переслухань показував свої здібності слідчого судді — називали вже як можливого президентського кандидата. А про маломістечкового адвоката з Фльориди — голову Вотерґейтського Комітету, вийшла й окрема книжка. Зрештою, „Емерікен Експерс кредит кардс" ще й досі, за добрі гроші, рекламуються його ім'ям і популярним обличчям. Можна сумніватись, чи атмосфера, яка творилась в ім'я оздоровлення політично-моральної постави, була ефективна.

Вже тоді зростало серед громадян підозріння, що не все таке ясне і чесне в громаді вибраних представників народу. Окремі виявлення скандали, обвинувачення, а то й присуди підривали моральний авторитет законодавчого синедріону. Окремі індивідуальні проступки його членів почали йти на його рахунок.

І ось недавно строгий суддя прибув до столиці. Його ім'я відоме, бо був спеціяльним прокурором у справі Вотерґейт-у. Тільки тоді він обвинувачував людей з виконавчої влади, президента й його співробітників, а тепер він заанґажований в переслуханнях проти членів законодавчих палат. Він є спеціяльним правним дорадником Комітету Етики Палати Репрезентантів, який, від кількох місяців, досліджує запідозрення підкупства серед своїх членів в користь чужої держави.

Від кількох літ жив і діяв у Вашінґтоні південно-корейський багатій, Тонґсун Парк. Його видна назовні діяльність полягала головно на великих прийняттях для американських політиків, передусім конґресменів, членів Комітетів міжнародних відносин обох Палат. В тому допомагала йому гарна Сузі Парк-Томсон, кореанка з народження, працівничка бюра бувшого спікера Палати Репрезентантів. Невидна його діяльність, показується, була аґентура з рамени корейської „Сі-Ай-Ей", тобто розвідки. Корейцям ішлося про те, щоб здобути в цій країні якнайбільше приятелів в Конґресі, які піддержували б мілітарну чи економічну допомогу Південній Кореї. Більше чим сімсот бувших і теперішніх конґресменів відвідували Корею, були там гостями. Звіти говорять про пишні прийняття і багаті дарунки. Але, найважливіше, підозрівають, що велике число конґресменів, п'ятдесят із теперішніх, приймали грошові дарунки

(Закінчення на ст. 5-ій)

ІМІҐРАНТИ — ЦЕ НЕ ТЯГАР ДЛЯ ШВЕЦІЇ

(М. Р.). — Від часу Другої світової війни чужі робітники дуже численно стали прибувати до Швеції, так що сьогодні кожний дев'ятий мешканець, то іміґрант, або дитина іміґранта. Рівночасно із збільшенням числа іміґрантів збільшився й міт, що іміґранти неслушно збагачуються завдяки шведській системі суспільного забезпечення — одного з найкращих у світі й відбирають працю шведам. Напруження між шведами й іміґрантами більшало, а навіть дійшло було цього року до расових заворушень. Одначе факти доказують, що шведське державне суспільне забезпечення не могло б було так розбудуватися без іміґрантів і що іміґранти не зловживають системою суспільного забезпечення.

Що іміґранти приходять сюди, щоб відбирати працю шведам, це глибоко закорінене упередження", заявив лектор університету Ян Екберг. В докторській дисертації, яка здобула веливе признання, Екберг сказав, що іміґранти допомогли створити добробут, їх присутність спричинилася до побудування більше шкіл і шпиталів, а самі вони живуть менше з суспільного забезпечення ніж шведи. Більшість іміґрантів, які тепер живуть у Швеції, приходять із сусідніх країв — коло 45 від. з Фінляндії, 8,8 від. з Данії й 6,6 від. з Норвеґії. Але є багато інших національностей, як наприклад, юґослави 9,7 від., греків 4,3 від., турків, поляків, італійців, мадярів і небагато американців.

Обслідування центрального статистичного бюра виказали, що життя більшости іміґрантів не таке то рожеве. Вони виконують нижче платні роботи, мешкають бідніше, а то й тиснуться в мешканнях. Пантезіс Ґусіс, жонатий, батько трьох дітей, це один з 730.000 грецьких іміґрантів у Швеції. Прибув до Швеції 1971-го року із свого гірського села Мусіотіза, де як сам сказав, люди живуть у халупах разом з козами. „Мої двоюрідні брати жили тут і сказали мені, що Швеція — це добра країна''. Він любить Швецію і як більшість іміґрантів хоче зчасом вернутися до Греції. „Хочу заощадити 150.000 крон (31.000 дол.) і купити собі дім, як вернуся додому. Відвідую моє село щороку, одначе для моїх дітей Швеція є краща. Тут вища освіта безплатна''. Закон, ухвалений 1 липня 1977-го року, може допомогти дітям Ґусіса вернутися до Греції. Цей закон признає право навчати дітей в рідній мові, тож з нього скористають 30.000 дітей 95.000 чужих робітників, беручи участь у курсах навчання в різних чужих мовах.

Кєль Оберг, директор іміґраційного бюра державної агенції, яка веде навчання шведської мови для іміґрантів і інші програми, сказав, що ця робота була важлива задля того, щоб іміґранти зберегли свою рідну мову й культуру. В 1971-му році парлямент ухвалив напрямні для іміґраційної політики, що іміґранти мають втішатися рівністю, свободою вибору та співпрацею. „Рідна освіта означає, що можете вибирати собі навчання у шведській або рідній мові'', сказав Оберг. „Можете держатися кріпко вашої культури, так що ваші діти не будуть чужинцями, як ви вернетесь до рідного краю''. Принцип рівности призначає іміґрантам усі права, які мають шведи на основі закону, за вийнятком права голосування в парляментарних виборах. Іміґрантам дозволено голосувати перший раз в 1976-му році в комунальних виборах. „Ми маємо систему, яка не є ані melting pot'' ЗСА, ані не маємо системи гостей-робітників, як Західня Німеччина, або Швайцарія'', сказав Оберг. „Коли вас прийняли як іміґранта на один рік, це не значить, що ви можете залишитися назавжди''. Одначе рівночасно Оберг зазначив, що недавні неспокої доказали, що мети співпраці ще не осягнено. Вчасним літом молоді хулігани билися з християнськими турками у Содертайлє, якраз два тижні після того, як амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй, Ендрю Янг, назвав шведів „такими самими расистами, як усі інші''. „Ця подія доказала, що ми не зуміли з'єднати більшість з меншиною. Якщо ми й політики були б сказали людям, що іміґрантів потрібно для амбітної політичної й суспільної програми, то деякі з тих проблем були б ніколи не сталися'', заявив вкінці Оберг.

Іван Кейван

НАЙНОВІШІ МАЛЯРСЬКІ ТВОРИ МИРОНА ЛЕВИЦЬКОГО

Серед нашої спільноти в діяспорі, думаю, мало знайдеться осіб, щоб їм не було б відоме прізвище мистця Мирона Левицького, зокрема між особами, які слідкують за кожним українським виданням — книжкою чи журналом. Мирон Левицький протягом десятиріч оформив безліч наших видань, зокрема в Канаді, тому можна заявити без пересади, що оформленню нашої книги він надав виразне тавро свого стилю. Видатний наш мистецтвознавець В. Січинський відмітив свого часу, що „М., Левицький зайняв провідне становище в оформленні нової української книги... Особливо вдалі й помислові його обкладинки книжок з пласким, двомірним трактуванням рисунку''.

Проте, слід відмітити, що М. Левицький — талант наскрізь зрівноважений, він бо не тільки визначний книжковий і станковий графік, але й маляр в широкому цього слова значенні. М. Левицький — маляр широченного діяпазону: не тільки в тематиці, жанрах, техніках виконання, але й в манерах, напрямках, навіть у стилях. Він же монументаліст, історичний маляр, портретист, пейзажист, як теж урбаніст, а його твори в меншій чи більшій мірі, позначені візантинізмом, реалізмом, імпресіонізмом аж до експресіонізму, кубізму, навіть абстракціонізму. Всі ці риси входять у склад стилю Мирона Левицького, не як якийсь еклектизм, тільки як складники в побудові його оригінального й самобутнього стилю — наскрізь модерного та позначеного рисами української духовости. Мирон Левицький вже давно здобув собі тверду мистецьку позицію — його індивідуальна виставка в Парижі, майже 20 років тому, зустрінулася з великою прихильністю визначних французьких критиків.

В нашому випадку слід звернути увагу на його найновіші малярські твори з 1976—1977 рр., щоб виразніше побачити сьогоднішній його творчий шлях. Коли бо порівняти твори М. Левицького з-перед 20-ти років з сьогоднішніми, бачимо різницю, часто яскраву, завдяки „вічним'' шуканням нової істини.

В днях 4—6 листопада 1977р. заходами п. Софії Скрипник, яка в останніх роках значно оживила наш мистецький рух в Едмонтоні та взагалі в Західній Канаді організуванням виставок творів наших мистців, відбулася в Едмонтоні виставка найновіших малярських творів Мирона Левицького. Між 23-ма експонатами переважала урбаністика. Успіхи виставки були, прямо блискучі, вона надзвичайно заінтересувала глядачів і майже всі експонати були продані. Авторові цих рядків, на жаль, не довелося оглянути цю виставку з незалежних від нього причин, все ж декілька творів з неї, які знаходяться в колекції п-ва Скрипників, вистачають, щоб схарактеризувати найновішу малярську творчість Мирона Левицького.

Дуже переконлива картина „Цокотухи'', вона викликає миле враження передусім щирою простотою й наївністю в обличчях молодиць, вдало застосованим кольоритом, ляконічністю композиції та скрайнім упрощенням форм. Картина „Три царі'' — інтересна стилізацією, з виразними експресіоністичними рисами, знаменито побудована в композиції й надзвичайно гармонійна в кольорах. Тут мистець зірвав з традицією — зображувати царів за вказівками Біблії, як це ми привикли. Це наскрізь модерні царі — кінця XX сторіччя і картина буде краще сприймальна в майбутньому. Подібними рисами наділений теж його „Останній пророк''. Це не монументальний пророк Мікель Анджеля та інших мистців Ренесансу, тільки незамітна й скромна людина — одна з тих численних сірих постатей. В ньому не видно прикмет великого духа, тому не для кожного глядача сприймальний. Проте, слід нам збагнути ідею мистця, що всякі пророки сьогодні не надто атракційні й не популярні. Все ж в картині „Останній пророк'' помітні смілива стилізація та незрівняний кольорит. Цікавий „Лукаш'' — головний персонаж з „Лісової пісні'' Лесі Українки. Це тільки фрагмент постаті Лукаша, наче його портрет, і мистець зосередився на зображенню його милого обличчя. Він виграє на сопілці свою любовну тугу не на тлі романтичної природи Волинського Полісся, тільки на чисто-абстрактному — жовто-гарячих плям, а глядач хай вже сам доповнює собі решту. Картина радісно-соняшна й повна експресії. Такими ляконічними засобами М. Левицький заставляє глядача брати активну участь в огляданні його творів, не пасивну, як це буває звичайно. Композиція „Кабали'' виконана у виразно кубістичній манері, інтриґує особливим кольоритом. У всіх фіґуральних зображеннях тло з правила абстрактне, ніби мистець не надто ним турбується й толерує тло, як конечність. Все ж, приглянувшись уважливо, переконуємося, що це незамітне — абстрактне тло сильно вимовне і воно відіграє ролю вирішального чинника в побудові картин М. Левицького.

Особливе враження викликають архітектурні та

(Закінчення на ст. 5-ій)

Марія Барагура

ПОВОРОТ ТЕРНИСТИМ ХРИСТОВИМ ШЛЯХОМ

(Доповідь на вечорі 64-го Відділу СУА в пошану митрополита Андрея)

(2)

І тут кидається в вічі оцей ірраціональний чинник і дія Божого Провидіння, що дали нам святця, великого подвижника й національного діяча найвищої міри. Батько, який початково хотів бачити одного сина унійтським священиком, довідавшись про постанову Романа, категорично противиться його рішенню тоді, коли мати приймає врешті це, як волю Божу, що їй треба покоритися. Підтримав її в тому єзуїт о. Генрик Яцковскі, духовний опікун Романа перед, його вступом до новіціяту. Цей о. Яцковскі з доручення Риму переводив з іншими єзуїтами під проводом галицького провінціяла єзуїтів о. Яна Баденія реформу чину оо. Василіян. Коли мати ламала руки і благала: „Отче, він між ними схлопіє!", то о. Яцковскі сказав: „Ніколи! Може стати лише мучеником, а що краще міг би я бажати йому й вам!" А коли мати спитала о. Яцковского: „Отже ви думаєте про покликання Романа до Василіян?" він відповів: „Думаю що це покликання правдиве". Як від укусу гадюки, як від удару грому відскочив мій чоловік, кличучи: „Ніколи!" Мене обілляв зимний піт і я важко віддихала мов в аґонії."

Згодом Романова мати побачила чудо в тому, що й вона й її чоловік врешті з християнською покорою піддалися волі Божій і прийняли рішення свого сина. Це чудо драматично описує вона в своїх споминах:

„Ми поїхали на празник до Брухналя. Найсвятіші Тайни були виставлені й ясніли в соняшному світлі, наче сніг. Я благала і благала Бога, я молилася до Ісуса, бо Він єдиний може розв'язати пута, в які ми попали й усунути пристрасть батька, яка роздирає його серце і противиться покликанню сина. Я похилила низько голову в почуванні приявности Бога. І в тій хвилині мій чоловік поклав свою руку на мою. Цю його руку я прийняла з настановою, що хочу його завести до Ісуса Христа. Я здавлювала його руку з такою силою, яку щойно пізніше усвідомила собі, коли його сціпенілі пальці випустили мої, а я зісунулася навколішки і вся моя душа, всі почування розплилися в екстазі, в свідомості всемогучости Бога. Служба Божа скінчилася, а я ще тривала навколішках та повторяла слова молитви, яку сам Бог вклав мені в уста й тримала руку свого чоловіка. Нараз ціла лавка задрижала, мов би струснув нею якийсь велетень. Лавка була дубова, важка, нова. Приявні не виявили ніякого здивування. Я вірю, що моя молитва полинула до неба.

Чотири роки пізніше в той сам день св. Трійці ми відвезли Романа до добромильської обителі. І бідний, тепер уже щасливий батько, бив чолом у каплиці перед Найсвятішими Тайнами, коли з власної волі і з подяки Богові віддав Господеві на власність те, що мав найкраще."

Але рішальної причини треба шукати таки в самому Романі, в його психічній структурі. Він уже з раннього дитинства мріяв про священичо-монаше життя і переборов усі внутрішні й зовнішні труднощі, перешкоди й сумніви, які стояли впоперек обраного ним шляху. Учнем 5-ої гімназійної він згадує: „На скільки пам'ятаю, я не мав інших мрій, як стати унійтським священиком", а на 9-му році життя заявив про це мамі.

За свідченням мами, вчителів і виховників мав відразу до брехні. Відзначався лицарскістю, неустрашимістю, любов'ю до ближніх і покривджених. „Ах, мамо, — казав він — яке мені дороге все що бідне, мале, старе, покривджене."

Його вчитель, бувший папський ґвардієць сказав: „Ама матиме відвагу лева, він ніколи не лякається того, від чого інші діти плачуть із переляку." Ціхували його рішучість, прецизія думки, а в питаннях Бога й релігії мав вироблений понад свій вік погляд.

Ще в 1876 р. 11-літнім хлопцем вибіг з плачем з кімнати під час снідання, яке споживала ціла родина після великодньої сповіди й Причастя, бо йому мати позволила тільки висповідатися, а він „так дуже бажав прийняти св. Тайни."

Під час перебування в Венеції (1883 р) Роман сказав матері: „Знаєте, мамо, чому я поклав голову на гріб св. Антонія? Отож під час Служби Божої прийшла мені думка, щоб стати василіянином і тоді пройняв мене страх." Це був момент слабости й сумніву й такі моменти не раз йому траплялися, але кожен раз він виходив із них переможно.

Відбуваючи однорічну військову службу, Роман щоденно о 5-ій год. вранці вислухував навколішках Сл. божу. Старий листоноша сказав його мамі: „Нехай Господь заплатить пані графині, що виховала сина в такій побожності."

Постанову Романа стати унійтським духовником прийняли позитивно кард. Володимир Чацкі і кард. Мєчислав Ледуховські, на обіді в якого присутні піднесли тост за здоров'я Романа „майбутнього митрополита Руси." Князь Адан Сапіга висловив погляд: „Тримати Романа в світі, це те саме, що замкнути льокомотиву в кімнаті," а княгиня Сапіга, дізнавшися про постанову Романа, вислала його мамі телеграму: „Ґратулюю, благословляю й молюся!"

Це одобрення з боку видатних представників римо-католицької Церкви і аристократичних польських родів, яких ніяк не можна підозрівати у симпатіях до українства, підтримало Романа на дусі. Він поборов всякі спокуси, які в формі подорожів по світі, підсував йому батько, щоб відвернути його думку від чернечого життя. Врешті й сам Роман поборов усякі сумніви, а критичним моментом було чудесне об'явлення, упро яке я згадала на початку доповіди, а яке кардинал Ледуховські вважав за об'яв Божої волі.

Я затрималася на деяких фактах і епізодах з дитинства й юности Романа, бо вони дають змогу зрозуміти пізнішу його ролю як митрополита, як Церковного достойника й великого громадянина-патріота. Без пізнання цих моментів неясним був би нам його поворот до рідної Церкви й народу й безприкладна його посвята. Він знав, яким тернистим шляхом прийдеться йому ступати і про це говорив своїй мамі: „Я знаю, що мене чекає. Поляки вважатимуть мене українцем, а українці трактуватимуть мене, як поляка. Та дарма! Бог кличе, треба йти!"

(Продовження буде)

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ! НЕ ВХОДІТЬ У НОВИЙ РІК БЕЗ ДОСТАТНЬОГО ЖИТТЄВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЕБЕ І СВОЇХ РІДНИХ. РОЗПІЧНІТЬ НОВИЙ РІК З ДОСТАТНІМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ НА СТАРІСТЬ ТА НА ВСЯКІ НЕСПОДІВАНКИ ДОЛІ. ЩЕ СЬОГОДНІ ЗВЕРНІТЬСЯ ПО ФАХОВУ ПОРАДУ ДО МІСЦЕВОГО СЕКРЕТАРЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1977 Р.

Жовтень зараховуємо до найбільш успішних місяців передконвенційного року. Успішним тому, що придбавши 361 нових членів,забезпечених на суму $979,000, ми покрили всі втрати і отримали чистий зиск 48 членів. Придбаних 361 членів доповнило число загальних наших здобутків в цім передконвенційнім році до 2,726 членів, забезпечених на суму $7,055,000. Аналізуючи організаційні здобутки союзових Округ за жовтень, треба ствердити, що найкращий успіх у числі нових членів мала Округа Клівленд, яка придбала 39 нових членів. Друге місце зайняла Округа Філядельфійська, придбавши 36 членів,а третє місце припало для Округи Ню Йорк, яка приєднала 34 члени.

Якщо говорити про організаційні здобутки союзових Округ за 10 місяців то перед далі веде з 295-ма членами Філядельфійська Округа, головою якої є Петро Тарнавський. На другому місці є Округа Чікаго з 277 членами, а її головою є пані Олена Олек. Третє місце з 248 членами зайняла Округа Ню Йорк, головою якої є Микола Хоманчук.

Слід тут згадати і про працю двох обласних організаторів, які також своєю наполегливою працею причинилися до жовтневих успіхів. Округи Василя Оріховського,які нараховують 125 Відділів, придбали 106 членів і 73 Відділи з Округ Богдана Дейчаківського придбали рівно 100 членів. Коли говорити про організаційні здобутки поодиноких секретарів у жовтні, то несподівано новий секретар 346-го Відділу в Клівленді Ярослав Фішер придбав 13 членів, а секретар 445-го Відділу з Вінніпеґу, голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик придбав 11 членів. Першенство між всіми секретарями з найбільшим числом членів веде Михайло Ольшанський, секретар 51-го Відділу в Чікаґо, придбавши вже 51 членів: Між жінками-секретарями заслужено перед веде секретарка 465-го Відділу в Монтреалі, головна радна Текля Мороз, яка має придбаних 45 членів.

Пишучи цей числовий звіт зі жовтня, хотілось би збагнути, що принесуть нам останні тижні цього року, а що „кінець діло хвалить", то і вислід грудня буде рішати, чи наш роковий труд закінчиться успіхом чи невдачею.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ 1977 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Відд. Ч.	Здобув членів
1	І. Одежинський	153	66
2	М. Ольшанський	51	51
3	Текля Мороз	465	45
4	В. Кобіто	121	43
5	І. Геврик	445	43
6	І. Петрунцьо	78	40
7	Т. Дуда	163	40
8	Р. Татарський	94	36
9	Анна Гарас	47	29
10	Т. Сливінський	59	29
11	Т. Бутрей	164	29
12	М. Кігічак	240	28
13	Марія Дейчаківська	233	27
14	В. Рефт	120	26
15	В. Палідвор	204	26
16	П. Федик	292	25
17	А. Джула	161	24
18	В. Шмагло	336	24
19	А. Дорошенко	114	23
20	Віра Напора	291	23
21	М. Семків	379	23
22	Марія Кульчицька	8	22
23	Квітка Стецюк	25	22
24	М. Сорока	136	22
25	М. Фединишин	155	22
26	Анна Баранкевич	212	22
27	Бл. п. С. Глоговський	346	20
28	Й. Ярема	372	20
29	Б. Зорич	432	20
30	Олександра Дольницька	434	20
31	С. Левицький	442	20
32	О. Чабан	242	19
33	Олена Олек	22	19
34	І. Чопко	271	18
35	Ю. Гавришків	283	18
36	С. Мотрович	295	18
37	Віра Баніт	473	18
38	А. Іванюк	106	17
Яі	М. Шпитко	489	17
40	С. Горалевський	106	16
41	Стела Раєн	171	16
42	Т. Кубарич	217	16
43	П. Ліщак	230	16
44	М. Шеремета	70	15
45	Марія Капраль	112	15
46	Я. Леськів	133	15
47	П. Щерба	173	15
48	І. Пригода	200	15
49	В. Гавриляк	316	15
50	П. Головачук	42	14
51	А. Кушнір	83	14
52	Г. Корбяк	146	14
53	Анна Ремік	238	14
54	П. Шевчук	13	13
55	О. Мельник	166	13
56	О. Продивус	356	13
57	Ю. Цегельський	368	13
58	В. Гетманський	374	13
59	Юлія Демчук	76	12
60	П. Прокопенко	89	12
61	А. Слюсарчук	174	12
62	П. Аркотин	261	12
63	С. Іваницький	276	12
64	Д. Ґалонжка	307	12
65	Р. Припхан	399	12
66	М. Турко	63	11
67	І. Флис	267	11
68	С. Кравець	277	11
69	В. Цюпа	325	11
70	Ю. Баранюк	371	11
71	І. Данківський	375	11
72	Б. Корчинський	421	11
74	Л. Вовк	444	11
74	Людмила Кичун	50	10
75	М. Савків	57	10
76	В. Квас	88	10
77	Я. Базюк	175	10
78	П. Залуга	183	10
79	Мелянія Мілянович	287	10
80	І. Телюк	414	10
81	В. Запаранюк	484	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ 1977 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Приєднав членів
1	51	Чікаґо, Ілл.	56
2	153	Філядельфія, Па.	56
3	346	Клівленд, Огайо	44
4	121	Ром, Н. Й.43	43
5	78	Майнерсвілл, Па.	40
6	163	Філядельфія, Па.	40
7	106	Чікаґо, Ілл.	37
8	94	Гамтрамк, Мич.	36
9	164	Бервик, Па.	33
10	233	Лорейн, Огайо	33
11	59	Бріджпорт, Конн.	32
12	445	Вінніпеґ, Канада	32
13	336	Клівленд, Огайо	31
14	47	Бетлегем, Па.	29
15	240	Клівленд, Огайо	28
16	120	Аліквіппа, Па.	26
17	204	Ню Йорк, Н. Й.	26
18	292	Детройт, Мич.	26
19	379	Чікаґо, Ілл.	26
20	88	Кергонксон, Н. Й.	25
21	25	Джерзі Сиґі, Н. Дж.	24
22	161	Ембридж, Па.	24
23	291	Клівленд, Огайо	24
24	465	Ляшин, Квібек	24
25	277	Гартфорд, Конн.	23
26	8	Йонкерс, Н. Й.	22
27	136	Палатайн, Ілл.	22
28	155	Перт Амбой, Н. Дж.	22
29	212	Флашінґ, Н. Й.	22
30	434	Монтреаль, Квібек	21
31	70	Джерзі Сиґі, Н. Дж.	20
32	83	Філядельфія, Па.	20
33	372	Плейнфілд, Н. Дж.	20
34	442	Торонто, Онтаріо	20
35	482	Едмонтон, Альберта	20
36	242	Фраквілл, Па,	19
37	295	Акрон, Огайо	19
38	375	Філядельфія, Па.	19
39	22	Чікаґо, Ілл.	18
40	42	Пассейк, Н. Дж.	18
41	133	Нюарк, Н. Дж.	18
42	283	Обирн, Н. Й.	18
43	287	Джерзі Сиґі, Н. Дж.	18
44	473	Монтреаль, Квібек	18
45	114	Чікаґо, Ілл.	17
46	271	Елмайра, Н. Й.	17
47	489	Ню Йорк, Н. Й.	17
48	171	Джерзі Сиґі, Н. Дж.	16
49	217	Рочестер, Н. Й.	16
50	230	Янгставн, Огайо	16
51	432	Торонто, Онт.	16
52	89	Рочестер, Н. Й.	15
53	112	Клівленд, Огайо	15
54	146	Детройт, Мич.	15
55	173	Вілмінґтон, Дел.	15
56	175	Детройт, Мич.	15
57	238	Бостон, Масс.	15
58	316	Рочестер, Н. Й.	15
59	325	Бруклин, Н. Й.	15
60	103	Мілвокі, Виск.	14
61	115	Кентон, Огайо	14
62	364	Клівленд, Огайо	14
63	13	Вотервліт, Н. Й.	13
64	27	Нюарк, Н. Дж.	13
65	32	Філядельфія, Па,	13
66	76	Нюарк, Н. Дж.	13
67	166	Сінсінаті, Огайо	13
68	256	Рівергед, Н. Й.	13
69	307	Бостон, Масс.	13
70	356	Омага, Небраска	13
71	368	Маямі, Фльорифа	13
72	374	Бостон, Масс.	13
73	399	Чікаґо, Ілл.	13
74	5	Асторія, Н. Й.	12
75	113	Дерри, Па.	12
76	174	Детройт, Мич.	12
77	261	Вільямставн, Н. Дж.	12
78	276	Ембридж, Па.	12
79	63	Форд Сиґі, Па.	11
80	263	Фултон, Н. Й.	11
81	267	Вестбури, Н. Й.	11
82	340	Нюарк, Н. Дж..	11
83	371	Нюарк, Н. Дж.	11
84	421	Ріджайна, Саск.	11
85	444	Саскатун, Саск.	11
86	494	Давфин, Манітоба	11
87	50	Лорейн, Огайо	10
88	53	Піттсбурґ, Па.	10
89	57	Коговз, Н. Й.	10
90	131	Чікаґо, Ілл.	10
91	183	Детройт, Мич.	10
92	194	Ню Йорк, Н. Й.	10
93	200	Озон Парк, Н. Й.	10
94	221	Чікаґо, Ілл.	10
95	266	Амстердам, Н. Й.	10
96	278	Вілкс Берри, Па.	10
97	414	Ню Гейвен, Конн.	10
98	424	Філядельфія, Па.	10

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЖОВТНІ 1977 Р.

ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ

П. Ч. Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у жовтні	Разом у 1977 р.	членів на суму	АДД
Філядельфія	39	36	295	$ 638,000	38
Піттсбурґ	18	9	128	205,500	8
Шамокин	20	18	121	253,500	16
Аллентавн	11	4	61	166,000	12
Скрентон	9	3	18	22,500	—
Вілкс Бери	9	5	22	64,500	7
Разом:	**106**	**75**	**645**	**$ 1,350,000**	**81**

ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ

Балтімор	9	6	26	$ 58,000	2

ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк	34	34	248	$ 561,500	23
Сиракюзи-Ютика	13	22	110	191,500	10
Рочестер	10	8	61	100,500	5
Трой	7	4	42	68,000	2
Боффало	9	2	21	63,500	5
Разом:	**73**	**70**	**482**	**$ 985,000**	**45**

ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ

Нюарк	22	18	113	$ 253,500	21
Джерзі Сиґі	11	11	107	250,500	20
Перт Амбой	12	5	68	216,500	15
Пассейк	7	2	37	94,000	7
Разом:	**52**	**36**	**325**	**$ 814,500**	**63**

ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МИЧІҐЕН І ОГАЙО

Чікаго	34	31	277	$ 782,500	60
Детройт	20	26	145	510,500	31
Клівленд	20	39	273	968,000	97
Янгставн	9	4	28	75,000	4
Разом:	**83**	**100**	**723**	**$ 2,336,000**	**192**

ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ

Ню Гейвен	19	13	87	$ 182,000	15
Бостон	6	2	44	85,500	4
Вунсакет	6	1	19	44,000	3
Разом.	**31**	**16**	**150**	**$ 311,500**	**22**

ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ

Центральна	6	2	27	$ 44,000	—
Міннеаполіс	7	—	12	52,000	7
Ст. Луїз	6	1	5	4,500	—
Разом:	**19**	**3**	**44**	**$ 100,500**	**7**
Необ'єднані Відділи в ЗСА	20	13	36	$ 58,000	3

ОКРУГИ КАНАДИ

Торонто	25	11	86	$ 353,500	13
Монтреаль	10	6	79	257,000	30
Ніяґара	9	6	34	152,000	6
Захід Канади	18	19	96	279,000	19
Разом:	**62**	**42**	**295**	**$ 1,041,500**	**68**
Загальна сума:	**457**	**361**	**2,726**	**$ 7,055,000**	

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЖОВТНІ 1977 РОКУ

ОКРУГА АЛЛЕНТАВН

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
48	С. Івасєчко	3	$ 4,000		8
124	А. Бала	1	2,000		3
Разом:		**4**	**6,000**		

ОКРУГА БАЛТИМОР

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
15	О. Зинюк	3	$ 3,000		4
81	А. Лукіянчук	1	2,000		2
337	Е. Притула	2	1,500		6
Разом:		**6**	**$ 6,000**		

ОКРУГА БОСТОН

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
374	В. Гетманський	2	$ 13,000		13

ОКРУГА БОФФАЛО

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
127	Марія Гаравус	1	$ 5,000		6
360	І. Гаврилюк	1	1,000		9
Разом:		**2**	**$ 6,000**		

ОКРУГА ЧІКАҐО

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
22	Олена Олек	2	$ 8,000		18
51	М. Ольшанський	6	26,000	5 АДД	
	Б. Дейчаківський	1	1,000		56
100	А. Цибак	1	1,000		1
103	А. Дорошенко	1	1,000		14
106	А. Іванюк	1	5,000		
	М. Мащук	1	1,000		37
114	І. Сірик	3	3,000		
	А. Дорошенко	2	6,000		
	В. Полярний	1	5,000		17
136	М. Сорока	2	6,000		22
157	В. Матичак	1	1,000		2
220	Е. Блідий	3	11,000		8
301	П. Врублівський	2	7,000	1 АДД	9
379	М. Семків	1	1,000		26
452	Марія Сцібело	1	2,000		3
472	Стефанія Кочій	2	2,000		6
Разом:		**31**	**$ 87,000**	**6 АДД**	

ОКРУГА КЛІВЛЕНД

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
112	Марія Капраль	6	$ 5,000		15
166	О. Мельник	3	15,000	3 АДД	13
180	Ґеновефа Жеребняк	1	2,000		8
240	М. Кігічак	9	29,000	1 АДД	28
291	Віра Напора	4	12,000	2 АДД	24
295	С. Мотрович	2	5,000		19
334	Стефанія Боганек	1	3,000		2
346	Я. Фішер	13	56,000	8 АДД	44
Разом:		**39**	**$ 127,000**	**14 АДД**	

ОКРУГА ДЕТРОЙТ

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
20	Р. Куропась	4	$ 25,000	3 АДД	5
75	Б. Верещинський	1	1,000		5
82	Ольга Марущак	2	6,000		7
94	Р. Татарський	8	28,500	3 АДД	36
146	Г. Корбяк	3	10,000	1 АДД	15
183	П. Залуга	1	5,000	1 АДД	10
292	П. Федик	4	12,000		26
506	Е. Репета	3	15,000	1 АДД	4
Разом:		**26**	**$ 102,500**	**9 АДД**	

ОКРУГА ДЖЕРЗІ СИТІ

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
25	Олена Гентіш	1	$ 1,000		24
70	В. Оріховський	2	2,000		
	М. Шеремета	1	1,000		20
170	Галина Гаврилюк	1	1,000		8
171	Стела Раєн	2	10,000		16
287	Мелянія Мілянович	2	10,000	2 АДД	18
Разом:		**11**	**$ 35,000**	**4 АДД**	

ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
434	Олександра Дольницька	2	$ 10,000	2 АДД	21
465	Текля Мороз	4	12,000	2 АДД	24
Разом:		**6**	**$ 22,000**	**4 АДД**	

ОКРУГА НЮАРК

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
27	В. Оріховський	3	$ 3,000		
	М. Юзенів	2	10,000		
	Люцина Олесницька	1	2,000		13
43	В. Сиваник	2	4,000		2
76	Юлія Демчук	2	5,500	1 АДД	13
133	В. Оріховський	2	2,000		
	Я. Леськів	1	500		18
340	В. Оріховський	1	1,000		11
371	Ю. Баранюк	2	1,000		11
459	Ольга Калинович	2	7,000	1 АДД	9
Разом:		**18**	**$ 36,000**	**2 АДД**	

ОКРУГА НЮ ГЕЙВЕН

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
59	Т. Сливінський	3	$ 2,500		32
277	М. Мединський	1	1,000		
	С. Кравець	1	1,000		
	С. Гавриш	4	16,000	2 АДД	23
350	Т. Фінів	2	6,000	1 АДД	7
387	Ірена Олійник	2	2,000		3
Разом:		**13**	**$ 28,500**	**3 АДД**	

ОКРУГА НЮ ЙОРК

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
5	М. Хоманчук	4	$ 4,000		12
6	І. Пециляк	2	3,000		8
8	Марія Кульчицька	4	4,000		22
86	І. Сєрант	1	1,000		3
158	Емілія Саноцька	1	1,000		6
194	Е. Манацький	1	2,000		10
200	І. Пригода	1	2,000		10
204	В. Палідвор	2	3,000		26
212	Анна Баранкевич	5	8,000		22
256	К. Безкоровайний	4	13,000		13
267	І. Флис	2	3,000		11
325	В. Цюпа	2	10,000		
	В. Кловсник	2	2,000		15
450	Евстахія Мілянич	3	3,000		5
Разом:		**34**	**$ 59,000**		

ОКРУГА НІЯҐАРА (Канада)

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
416	В. Дідюк	4	$ 25,000	2 АДД	7
427	П. Дяків	1	2,000		7
458	Я. Пищ	1	5,000		4
Разом:		**6**	**$ 32,000**	**2 АДД**	

ОКРУГА ПАССЕЙК

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
42	П. Головачук	2	$ 7,000	1 АДД	18

ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
155	М. Фединишин	4	$ 8,000	1 АДД	22
349	М. Захарко	1	5,000		5
Разом:		**5**	**$ 13,000**	**1 АДД**	

ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
153	І. Одежинський	15	$ 44,000	1 АДД	56
154	Анна Яремко	2	6,000		9
163	Т. Дуда	3	3,000		40
216	І. Одежинський	5	9,000		8
245	М. Мартиненко	1	5,000		5
261	П. Аркотин	1	1,000		12
321	Д. Цюк	1	1,000		6
375	І. Одежинський	2	2,000		
	І. Данківський	1	500		19
397	М. Нич	2	2,000		4
424	І. Одежинський	1	1,000		10
430	І. Кіґницький	2	2,000		8
Разом:		**36**	**$ 76,500**	**1 АДД**	

ОКРУГА ПІТТСБУРҐ

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
53	Д. Головатий	1	$ 1,000		10
56	П. Когут	1	2,000		9
96	Н. Драпала	2	6,000		9
113	І. Ярчак	1	500		
	А. Крінок	1	500		12
161	А. Джула	2	2,000		24
296	П. Лобур	1	1,000		1
Разом:		**9**	**$ 13,000**		

ОКРУГА РОЧЕСТЕР

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
66	П. Лещишин	1	$ 2,000		1
217	Т. Кубарич	6	4,500		16
316	В. Гавриляк	1	1,000		15
Разом:		**8**	**$ 7,500**		

ОКРУГА СКРЕНТОН

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
144	Н. Хомко	1	$ 2,000		4
406	М. Мартинюк	2	2,000		5
Разом:		**3**	**$ 4,000**		

ОКРУГА ШАМОКИН

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
7	Олена Словік	1	$ 2,000		6
78	І. Петрунцьо	3	8,000	1 АДД	40
85	Т. Панько	1	1,000		3
164	Т. Бутрей	4	8,000	1 АДД	
	П. Гелетій	4	7,000		33
242	О. Чабан	3	3,000		19
305	Маргарета Гентош	2	10,000	2 АДД	9
Разом:		**18**	**$ 39,000**	**4 АДД**	

(Закінчення на ст. 4-ій)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

„ДЕСЯТНИКИ" ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ УНС 1977 РОКУ

Джерзі Ситі. — Проголошуючи передконвенційну кампанію на 1977 рік, метою якої є придбати бодай 5,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10,000,000 дол., Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу схвалив, крім звичайних нагород і бонусів, також ряд інших відзначень для всіх союзовців, які придбають в передконвенційному році перших десять нових членів. Кампанія поступово розгортається, головно в останніх місяцях року, і число „десятників" з кожним тижнем збільшується. Всіх нових „десятників" Організаційний Відділ автоматично зараховує до давніше створеного „Клюбу Будівничих УНСоюзу".

З приємністю подаємо у 8-му з ряду списку дванадцять прізвищ нових „Десятників", які стали ними в жовтні ц. р., а саме: Марія Капраль — секретарка 112 Відділу в Клівленді — придбала 15 членів, Орест Мельник — секретар 166 Відділу в Синсинаті — 13 членів, д-р Юрій Цегельський — секретар 368 Відділу в Маямі — 13 членів, Петро Аркотин — секретар 261 Відділу в Вілліямставні — 12 членів, д-р Іван Флис — голова 267 Відділу в Ню Йорку — 11 членів, Василь Цюпа — секретар 325 Відділу в Ню Йорку — 11 членів, Юліян Баранюк — секретар 371 Відділу в Нюарку — 11 членів, Лев Вовк — секретар 444 Відділу в Саскатун, Канада — 11 членів, Михайло Савків — секретар 57 Відділу в Коговс — 10 членів, Петро Залуга — секретар 183 Відділу в Детройті — 10 членів, Мелянія Мілянович — голова 287 Відділу в Джерзі Ситі — 10 членів і секретар 484 Відділу в Ютиці Володимир Запаранюк — 10 членів.

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ „ДЕСЯТНИКИ" МІСЯЦЯ ЖОВТНЯ 1977 Р.

П. Ч.	Ім'я і прізвище	Ч. Відд.	Здобув членів
1	Марія Капраль	112	15
2	О. Мельник	166	13
3	Ю. Цегельський	368	13
4	П. Аркотин	261	12
5	І. Флис	267	11
6	В. Цюпа	325	11
7	Ю. Баранюк	371	11
8	Л. Вовк	444	11
9	М. Савків	57	10
10	П. Залуга	183	10
11	Мелянія Мілянович	287	10
12	В. Запаранюк	484	10

Ю. Цегельський

І. Флис

Л. Вовк

П. Аркотин

В. Цюпа

Мелянія Мілянович

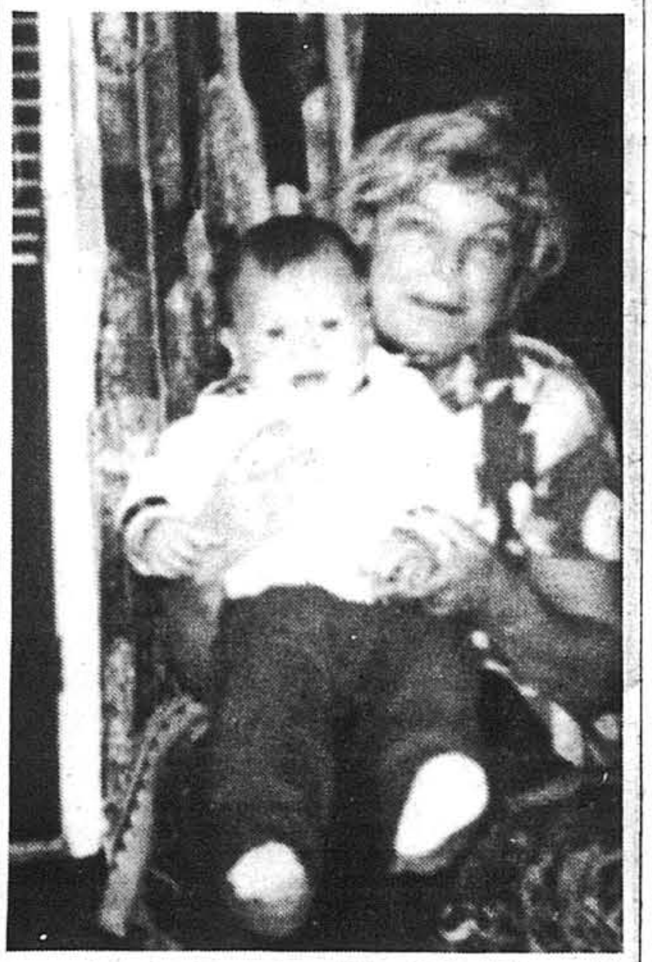

В. Запаранюк

Знимок не прислали: Марія Капраль, О. Мельник, Ю. Баранюк, М. Савків, П. Залуга.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Зенон Адріян Завада, новий член 194-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку, разом із своєю бабцею пані Марією Андрушків, яка вписала в члени УНСоюзу свого внука.

Марко та Андрій Бельмеги, діти Михайла та Ольги Бельмегів, нові члени 162-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па.

Панство Теодор і Катерина Демчуки, члени 240-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, які вписали в члени УНСоюзу шестеро своїх внуків родин Демчуків, Фелтес і Гриневицьких.

Лоряна Король, доня Іванки та Дмитра Король, нова членка 465-го Відділу УНСоюзу в Ляшін, Квебек, в Канаді.

ПРИВІТ БРАТОВІ

Ірина Новаківська, донька п-ва Катерини і Миколи Новаківських з Ню Йорку, яка закінчила Академію св. Юра та Школу Українознавства при СУМА і коледж в Ню Йорку, була обрана Королевою Осередку СУМА в Ню Йорку на роки 1976 та 1977. З цієї радісної нагоди пересилає Ірина своєму братові Богданові, який перебуває на студіях у Каліфорнії, щирий привіт!

(Ціла родина Новаківських є членами 485-го Відділу УНС).

Стефан Демчук, новий член 240 Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо, якого вписали в члени УНСоюзу дідусь і бабуня Теодор та Катерина Демчуки.

Христина Гарасим, доня д-ра Богдана і Варвари Гарасим, нова членка 304-го Відділу УНСоюзу в Боффало, Н. Й. Вписали Христину в члени УНСоюзу дідусь і бабуня Стефан і Феся Гарасим.

Леся Гриневицька, нова членка 240-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо, яку вписали в члени УНСоюзу дідусь і бабуня Теодор та Катерина Демчуки.

Іван Гриневицький, новий член 240-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо, якого вписали в члени УНСоюзу дідусь і бабуня Теодор та Катерина Демчуки.

Лин Фелтес, нова членка 240-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо, яку вписали в члени УНСоюзу дідусь і бабуня Теодор та Катерина Демчуки.

Степан Гарасим, син д-ра Богдана і Варвари Гарасим, новий член 304-го Відділу УНСоюзу в Боффало, Н. Й. Вписали Степана в члени УНС дідусь і бабуня Стефан і Феся Гарасим.

Зенон Данкевич, син д-ра Михайла і Катерини Данкевич, пластун і ученик 6-ої кляси Школи Українознавства, новий член 15-го Відділу УНСоюзу у Вашінґтоні. Д. К. Його сестра Ляриса, яка здала в цьому році з відзначенням матуру в Українській Школі та одержала за це нагороду від УНСоюзу, також стала членом УНСоюзу.

Таня Фелтес, нова членка 240-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо, яку вписали в члени УНСоюзу дідусь і бабуня Теодор та Катерина Демчуки.

Трейсі Фелтес, нова членка 240-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо, яку вписали в члени УНСоюзу дідусь і бабуня Теодор та Катерина Демчуки.

Марко Маланяк, син Мирослава Маланяка, новий член 304-го Відділу УНСоюзу в в Боффало, Н. Й.

Олександер Роман Загородний, новий 3-річний член 399-го Відділу УНСоюзу „Леви" в Чікаго. Вписав Олександра в члени УНСоюзу його батько п. Роман Загородний, теперішній голова УАСТ „Леви", Чікаго.

Степан Гавриш

Під обміркування батькам

У листопаді цього року Український Народний Союз впровадив нову, надзвичайно корисну клясу забезпечення для дітей і молоді від народження до 15-го року життя. Цим вийнятково корисним родом забезпечення є Термінова Грамота на суму $1,000 з одноразовою вкладкою $75.00 до 23-го року життя та $5,000, коли забезпечена особа осягне вік 23 роки. Іншими словами, коли дитина має 6 тижнів або 15 років і батьки куплять для неї це термінове забезпечення, то вони заплатять лише раз $75.00 і дитина буде членом УНСоюзу аж до осягнення 23-го року життя. В тому часі буде користати з усіх привілеїв членів УНСоюзу, а головно матиме можливість старатися про стипендію УНСоюзу, коли поступить на студії в університеті або коледжі. Коли б, не дай Боже, забезпечена особа померла перед 23-им роком життя, УНСоюз виплатить спадкоємцям повну суму забезпечення себто$1,000. Коли забезпечена особа осягне вік 23 роки життя, тоді автоматично сума забезпечення збільшується до $5,000 в клясі P-65, а вкладка далі буде та сама, що була за $1,000, а саме лише $75.00 річно.

Можливим є і це, що забезпечена особа, осягнувши вік 25, 28, 31, 37, 40 років, має ґарантовану можливість набуття додаткового забезпечення по $5,000 до загальної суми $30,000 без доказів стану здоров'я, себто без лікарського бадання, що часто вимагається при інших клясах забезпечення. Не можемо поминути й того, щоби не згадати дивіденди, що її виплачуватиме УНСоюз членам кляси P-65, коли вони осягнуть вік 25 років за суму $5,000 забезпечення. Наша стаття починається заголовком „Під обміркування батькам", а ми ще додамо і „під обміркування бабуням і дідуням". Під обміркування тому, що всі батьки дідуні і бабуні, які мають малих діточок чи внуків мають саме тепер найкращу нагоду зв'язати їх на все життя з українською організованою громадою за так мінімальну суму, як $75.00. Дехто може скаже, що воліє цих $75.00 вкласти до банку на конто дитини чи внуки, але це не дає запевнення, що діти, коли підростуть, залишаться при українській громаді. А якщо вони будуть мати забезпечення тієї нової кляси зі заплаченням одної вкладки $75.00 то є запевнення, що 23-го року життя будуть членами найбільшої української установи у вільному світі — УНСоюзу, а опісля нехай самі рішають на який життєвий шлях мають вступити.

Тому, Дорогі Батьки Шановні Бабуні та Дідуні, якраз тепер, в часі Різдвяних Свят є найкраща нагода зв'язати своїх дітей чи внуків зі своєю рідною українською установою, саме Українським Народним Союзом. Тож купіть дітям або внукам різдвяний дарунок в Українському Народному Союзі за $75.00,за які вони, як виростуть, будуть Вам вдячні.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО...

(Закінчення зі стор. 3-ої)

ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА

38	С. Ґонза	2	$ 4,000		2
39	І. Пиндус	1	2,000		2
121	В. Кобіто	7	12,500		43
263	П. Сумик	4	4,000		11
283	Ю. Гавришків	5	4,500		18
317	М. Величко	1	5,000	1 АДД	3
330	І. Мартинюк		1,000		2
484	М. Запаранюк	1	5,000		11
Разом:		22	$ 38,000	1 АДД	

ОКРУГА ТОРОНТО (Канада)

441	Д. Заневич	3	$ 8,000	1 АДД	8
442	С. Левицький	6	28,000	1 АДД	20
464	М. Хомин	2	20,000		4
Разом:		11	$ 56,000	2 АДД	

ОКРУГА ТРОЙ

13	П. Шевчук	1	$ 1,000		13
57	М. Савків	1	1,000		10
266	Ольга Челюсняк	2	2,000		10
Разом:		4	$ 4,000		

ОКРУГА ВІЛКС БЕРИ

29	Ольга Маліщак	3	$ 7,000	1 АДД	3
169	В. Стефурин	1	1,000		4
278	Евгенія Ваславська	1	5,000	1 АДД	10
Разом:		5	$ 13,000	2 АДД	

ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Захід Канади)

444	Л. Вовк	2	$ 52,000		11
445	І. Геврик	6	6,000		32
494	І. Геврик	5	5,000		11
502	Д. Марцінюк	6	48,000	3 АДД	8
Разом:		19	$ 111,000	3 АДД	

ОКРУГА ВУНСАКЕТ

93	І. Данилюк	1	1,000		7

ОКРУГА ЯНҐСТАВН

230	П. Ліщак	3	$ 6,000		16
348	Марія Макар	1	2,000		7
Разом:		4	$ 8,000		

ОКРУГА СТ. ЛУЇЗ

284	І. Василюка	1	$ 1,000		2

ОКРУГА ЦЕНТРАЛЬНА

323	М. Білик	2	$ 4,000		5

НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ

11	Ю. Сціпений	2	$ 6,000	1 АДД	3
79	А. Рудник	1	1,000		4
368	Ю. Цегельський	9	15,000		13
496	Марія Шевченко	1	1,000		2
Разом:		13	$ 23,000	1 АДД	

Степан Гавриш,
головний організатор

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Т-во кол. Вояків УПА ім. ген. Т. Чупринки
Відділ в Ню Йорку
влаштовує
в неділю, 18 грудня 1977 р., о год. 2 по пол.
в залі Визвольного Фронту в Ню Йорку
при 136 Друга Авеню
ДОПОВІДЬ на ТЕМУ:
НАСИЛЬНЕ ВИСЕЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ ЛЕМКІВЩИНИ
та
БОЇВ УПА на ЗАКЕРЗОНІ
яку виголосить учасниця тих подій
мгр Катерина Мицьо
До численної участи запрошує Громадянство Ню Йорку і околиць —
Управа

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК
на
Вечерницях Червоної Калини
дня 28-го січня 1978 року
Зголошення дебютанток приймає до 31 грудня 1977 р.
ВП. П-ні ІВАННА ГАНКЕВИЧ
95 Beverly Rd., Yonkers, N.Y. 10710. Tel. (914) GR 6-9227

УПРАВА ФУНДАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
повідомляє Шановне Громадянство, що пожертви та членські внески до Фундації, можна посилати прямо на адресу Фундації:
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
240 Hope Avenue, Passaic, N.J. 07055
або складати у слідуючих фінансових установах:
1. Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union
108 Second Ave., New York, N.Y. 10003. Account No. 7616
2. Ukrainian Orthodox Federal Credit Union
P.O. Box 160 Cooper Sta., New York, N.Y. 10003.
Account No. 442.
При тому зазначуємо, що всі пожертви на цілі Фундації можна відтягати від податку.

Український Музичний Інститут Америки, Інк.
Неділя, 18-го грудня 1977 р., год. 8:30 вечора
ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ
Виконавці: МАРТА МАЧАЙ, ЛЯРИСА ДЯЧОК, УЛІТА ОЛЬШАНІВСЬКА, ЛЯРИСА МАГУН-ГУРИН, РОБЕРТ ДУРЗО, ОЛЕГ СОХАН, ЗІРКА ДЕРЛИЦЯ, МАРІЧКА СОХАН, ІРЕНА ПЕЛЕХ.
Акомп. до сольоспіву: ПРОФ. КАЛИНА ЧІЧКА-АНДРІЄНКО
Заля: Carnegie Recital Hall, 154 West 57th St., New York, N.Y.

Українська Вільна Академія Наук у США
ПЛЕНАРНА КОНФЕРЕНЦІЯ
ДЛЯ ВШАНУВАННЯ СВ. ПАМ'ЯТІ
ВСЕВОЛОДА СЕРГІЙОВИЧА ГОЛУБНИЧОГО
ПРО ЙОГО ЖИТТЯ ТА ТВОРЧІСТЬ
ПРОГРАМА:
ІВАН ЗАМША — Відкриття Конференції
ІВАН С. КОРОПЕЦЬКИЙ — Голова Конференції
Участь у виступах беруть: ВОЛОДИМИР БАНДЕРА, ЯРОСЛАВ БІЛІНСЬКИЙ, ВАСИЛЬ ГРИШКО, ІВАН ЗАМША, ВОЛОДИМИР ЛИСЬКО, ЛЕВКО МАЙСТРЕНКО.
Конференція відбудеться
в четвер, 29-го грудня 1977 року, о 2-ій годині по полудні
в будинку Академії, 206 Вест 100-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й.

Українська громада...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

На інтенцію Ювілята була відправлена Служба Божа в церкві св. Юра в Ню Йорку, а по полудні о год. 3:30 зібралось біля 150 осіб в приміщеннях Українського Інституту Америки на зустріч з адв. Р. Гуглевичем і членами його родини, дружиною пані Ольгою і сином Богданом, щоб скромною, але культурною програмою відзначити адв. Романа Гуглевича, який як це згадували промовці, маючи знання, громадську заправу, вроджений організаційний хист і велику силу волі, довершував і реалізував не раз здавалося неможливі проєкти, а також працюючи на міській службі, пропагував добре українське ім'я серед наших співгромадян американців.

Після короткої вступної молитви, що її проказав о. Христофор Войтина, зустріч формально відкрив і нею проводив голова КОУАО інж. Євген Івашків, який відмітив шляхетні риси ювілята і повітав його з 70 і 50-річчям народження і громадської діяльности. Маленькі діти — Христя Пастернак і Андрій Оберишин, яких підготовила пані Дарія Генза, виголосили на честь Р. Гуглевича відповідний віршик і вручили китицю квітів. Дві короткі доповіді виголосили радник Богдан Ластовецький, який переповів життєвий шлях адв. Р. Гуглевича, передав йому привітання від Комітету будови церкви св. Юра і від пароха о. д-ра В. Гавліча, ЧСВВ, який через хворобу не зміг взяти особистої участи в імпрезі. Коротко говорив також мгр Іван Базарко, адміністративний директор УККА, згадуючи про широку працю ювілята і його 30-річну діяльність в нюйоркській громаді. На таких активних робітниках спочиває ус суспільно-громадська праця наших спільнот на поселеннях — говорив мгр І. Базарко. Усні привітання ювілятові склали: о. Х. Войтина, д-р В. Душник, від Екзекутиви УККА (він же шкільний товариш адв. Р. Гуглевича), Юліян Ревай, колишній прем'єр Закарпатської України, який передав ювілятові книжку спогадів проф. Штефана, д-р Іван Флис від УНСоюзу, Евстахія Гойдиш від Пласту, Леся Кіршак від Окружної Ради СУА, Корнель Василик від ОСУМА. Численні організації і приватні особи надіслали на адресу КОУАО листовні привітання. На окреме відзначення заслуговує привітання Владики Йосифа Шмондюка, новонайменованого Митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА.

У мистецькій частині виступили: співачка-солістка сопрано Лариса Магун-Гурин при акомпаньяменті Миросі Басляндинської, письменник-гуморист Іван Керницький-Ікер з гумореской п. з. „Кандидат на Миколая" і відома піяністка, уроджена Канади Христина Петровська, появу яких тепло вітала публіка. На згадку про це святкування голова Відділу УККА інж. Є. Івашків вручив адв. Р. Гуглевичеві відповідну плякату в гарному мистецькому оформленні. Вкінці виступив сам ювілят, дякуючи громаді за вшанування. Він вважає свої громадські осяги осягами громади, „бо я є один з вас і до вас належу", — заявив адв. Р. Гуглевич під рясні оплески приявних. Кілька теплих слів сказав також в короткому побажанні від православної громади Ню Йорку о. В. Базилевський, настоятель собору св. Володимира, який закінчив цю формальну частину вшанування молитвою.

Після ділової частини відбулась в обидвох залях Інституту вечеря, в часі якої присутні мали змогу поздоровити адв. Р. Гуглевича з подвійним ювілеєм.

О ТЕМПОРА, О МОРЕС!

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Етики не видає на яв усіх запідозрень проти своїх членів і навіть імен запідозрених. Якщо не вдасться зібрати конкретних доказів, то може й не буде обвинувачення. Як досі, навіть Департамент Юстиції признає, що не має сильних доказів, на яких міг би будувати формальне обвинувачення.

Але може навіть не в тому суть, щоб винести обвинувачення проти окремих осіб. Оздоровлення, таке необхідне для цієї країни, як казав колишній президент, — і кажуть усі — мусить змагати до піднесення престижу державного проводу, виконавчої, законодавчої чи судової влади, до відновлення довір'я до людей, яких нарід вибирає. І насувається питання, як бачать це довір'я чужинці, коли сподіються, що наших вибраних представників можна купити пишними прийняттями, дарунками, чи жмутком „зелених" у білій конверті.

від корейців, отже хабарі. Тонгсун Парк утік до Кореї, як запідозрений у нелегальній діяльності в цій країні. Департамент Юстиції веде розслідування і старається переслухати Парка в Кореї: адже Південна Корея вірний союзник Америки і повинна погодитись на те. Йдуть переговори і є вигляди. А тимчасом, конгресовий Комітет етики (Стандартів офіційної поведінки) веде переслухання на свою руку. Зізнавали жінки конгресменів про білі конверти з „зеленими", які залишили корейські гості на бюрках їх мужів, які їх відсилали. Бувший член корейської амбасади говорив про те, як його шеф в його присутності ховав по кишенях такі ж білі конверти, коли йшов на відвідини до Капітолю... Один ветеран конгресмен мав, як підозріває Департамент Юстиції, передати сензитивну тайну інформацію урядові Південної Кореї.. Це те, що знають часописи. Але Конгресовий Комітет

НАЙНОВІШІ МАЛЯРСЬКІ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

урбаністичні картини Левицького, зокрема архітектурні пейзажі, в цьому випадку: „Альгамба І", „Дальматське місто" й „Салямaнка". Вони потрактовані площинно, скрайньо упрощені — без всяких деталів і може саме цими прикметами викликують на глядача миле враження. Сонячний їх кольорит і трактування неба нагадує імпресіонізм, хоча він в Мирона Левицького своєрідний.

Незвичайним малярським твором М. Левицького, який хвилює глядачів, це „Ковчег Ноя", що зображує шалену водну стихію — заразом кольористичну симфонію. Надзвичайність ця зумовлена надприродним явищем (у людському розумінні)—всесвітнього потопу. Це наскрізь модерністична картина, в якій схрещуються експресіонізм і сюрреалізм, і супрематизм, навіть абстракціонізм, а в сумі - зображують незвичайне явище. В цій же картині слід нам подивляти буйну творчу уяву мистця. Мирон Левицький виявляється передусім, як першорядний кольорист з великим досвідом і саме кольорит свідчить наглядно про його високу малярську культуру. Фарбою він оперує дуже щедро, вживаючи часто шпахлі як у випадку виконання згаданих кількох творів.

Маючи за собою велетенський творчий дорібок та низку прихильних рецензій, нерідко поважних авторів, не надто вже потребує нових рецензій. Тому автор цих рядків висловлює тільки враження з декількох його творів найновішого періоду — з маленького уламку велетенського дорібку мистця. Мирон Левицький не належить до категорії мистців, які намагаються приподобатися публиці, а при цьому, кремпуючись опінією глядача, обнижувати свій творчий лет. З глядачами він у повній гармонії, проте завжди вірний своїм принципам, прямує дальше своїм шляхом, тому й має великі успіхи: підносить глядача вгору, заставляє його брати активну участь в огляданні своїх творів: розуміти їх ідею, стиль та філософію мистця. Годі вбгати Левицького в рами якогось буть конкретного стилю, бо він передусім —собою.

Управа Станиці Братства кол. Вояків
1-ої Української Дивізії УНА в Ню Йорку
в глибокому смутку повідомляє
всіх Побратимів і Українське Громадянство,
що 3-го грудня 1977 року, несподівано і передчасно,
на 49-му році життя відійшов у Вічність

сл. п.
БОГДАН БІДЯК
член Українського Юнацтва в часі Другої світової війни,
член Станиці і видатний громадський і політичний діяч.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПОДЯКА
З Волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність
дня 12-го жовтня 1977 року, на 95-му році трудолюбивого
життя та на 68-му році трудолюбивого
наш Невіджалуваний
ТАТО, ТЕСТЬ, ДІДУНЬО і ПРАДІД
бл. п. о. крилошанин
ПЕТРО ЧАВС

Прибиті горем хочемо Всім, що не забули про нас у цих тяжких хвилинах нашого смутку та разом з нами заносили молитви до Всевишнього за спокій Душі Покійного, зложити вислови нашої щирої подяки.

ОСОБЛИВУ ПОДЯКУ складаємо Їх Ексцеленції Йосифові Шмондюкові, Митрополитові Філядельфійської Архиєпархії, що приїхали з Риму, щоб взяти участь у відслуженні похоронних відправ у каплиці Семінарії св. Василія в Стемфорді, за Їх зворушливо-вдумливу прощальну проповідь над домовиною, за супровід тлінних останків Покійного на цвинтар Святого Духа в Гемптонбургу та відслуження останнього похоронного обряду.

СКЛАДАЄМО ЩИРУ ПОДЯКУ: Впр. о. монс. О. Монастирському та Канцлерові о. д-рові П. Скрінковському за дбайливе приготування й проведення похоронних обрядів.

Усім Духовним Отцям і Монахам за відслуження ієрейських похоронів, а саме: о. монс. О. Монастирському, о. монс. В. Федишеві, о. монс. С. Хрепті, о. деканові монс. В. Середовичеві, о. монс. П. Скрінковському, о. протоієм. П. Пашакові, ЧСВВ, о. д-рові В. Гавлічеві, ЧСВВ, о. І. Сембратові, ЧСВВ, о. Хр. Войтині, ЧСВВ, о. монс. Кл. Приймі, о. М. Любачівському, о. Л. Моско, о. В. Осташеві, о. М. Мищишинові, о. М. Канавановi, о. Е. Шараневичеві, о. А. Кучмі, о. Л. Мудрому, о. деканові П. Огіркові, о. Р. Білецькому, о. І. Терлецькому, о. Ю. Маркевичеві, о. І. Сквіллерові, о. П. Федорчукові.

ВШ. Панам Професорам і Студентам Колегії св. Василія Великого в Стемфорді за участь в похоронних відправах.

Високопреосвященнішому Митрополитові Йосифові Шмондюкові за Його довголітню опіку над Покійним і за виголошене під час тризни слово про Нього, як людину та священика. Промовцям: о. монс. Степанові Хрепті, інж. Орестові Клюфасові, д-рові Василеві Верешеві та Гандзі Савицькій, що говорили про Покійного, як члена родини, громадського діяча та мемуариста.

Д-рові М. Драганові за його довголітню віддану лікарську опіку над Покійним, а о. В. Осташеві, парохові церкви Богоявлення в Рочестері, Н. Й., за многократні відвідини Його в шпиталі. Близьким і Знайомим, що в цих тяжких днях приходили до Нього із словом надії та потіхи.

Усім, що склали нам особисті, телефонічні чи листовні вислови співчуття. Усім, що жертвували на Служби Божі, за квіти або зложили датки на церковні й громадські цілі. Родинам Клюфасів, Савицьких, Доберчаків, Драганів, Черників, Приятелям, Знайомим і Всім, що взяли участь у похоронах та відпровадили Покійного на місце Вічного Спочинку.

Нехай Всевишній винагородить усіх Вас багатством Своїх ласк.

Родина

Союз Ветеранів Українського Резистансу
повідомляє своє Членство, Друзів та Знайомих, що
в неділю, 18 грудня 1977 р., о год. 11:30 ранку
буде відправлена
ПАНАХИДА
В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
на могилі в Бавнд Бруку, Н. Дж.
св. п. сот. ОЛЕГА
ШТУЛЯ-ЖДАНОВИЧА
Голови Проводу Українських Націоналістів
Головна Команда

Т-во Св. Софія — Комісія Патріяршого Фонду
повідомляє:
Пані АННА ЧЕРНЯВСЬКА зложила 50.00 долярів
на Патріярший Фонд
замість квітів на могилу свого Чоловіка
бл. п. Дмитра Чернявського
•
Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

ПОДЯКА
З волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність
дня 25-го вересня 1977 року
наш Найдорожчий БАТЬКО Й ДІДУСЬ
св. п. отець крилошанин
ЄВГЕН ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ

Цією дорогою складаємо щиру подяку Всім, що віддали нашому Дорогому Покійникові останню прислугу, як також Тим, що поспішили до нас з поміччю й висловили співчуття в хвилинах нашого глибокого смутку.

В першу чергу щиро дякуємо Їх Блаженству Патріярхові Йосифові І за вислови співчуття та за Заупокійну Божественну Літургію у сороковий день смерти та Їх Ексцеленції Апостольському Адміністраторові Кир Василеві Лостену за відслуження Божественної Літургії в день похорону в церкві св. Йосафата в Пармі, Огайо та за відпровадження Покійного на український цвинтар в Пармі.

Щиро дякуємо Всечеснішим Отцям за участь у священичому похороні: о. протоєреєві Я. Сіркові, о. крил. І. Прокоповичеві, о. протоєреєві В. Кармазинові, о. І. Оришкевичеві, о. Л. Тимкові, о. С. Саболеві, о. д-рові О. Нагаєвському, о. В. Кондуському, о. Й. Ріделі, о. Р. Зубанові та о. дияконові В. Волощукові. Особливо щиро дякуємо Всеч. о. протоєреєві і парохові церкви св. Йосафата Я. Сіркові за зразкове переведення священичого похорону та зворушливу й глибоку змістом прощальну проповідь у церкві. Щира подяка Членам хору „Дніпро" і дириґентові маестрові Є. Садовському за прегарний спів під час Панахиди, а зокрема п. Є. Садовському за похоронні відправи.

Щиро дякуємо о. мітратові С. Тиханському, о. В. Грабцеві та нашому дорогому своякові о. протоєреєві В. Кармазинові за відвідування Покійного в шпиталі в Бетлегемі. Дякуємо Сестрицтву св. Йосафата за відмовлення вервиці при домовині.

Щиро дякуємо Членам нашої Родини, Приятелям і Знайомим, а зокрема Тим, що прибули з-поза Клівленду, за участь у похоронних відправах, за Заупокійні Служби Божі, за молитви, за квіти, за пожертви на добродійні цілі та слова співчуття зложені особисто, листовно, або телефонічно. Зокрема щиро дякуємо сеньйорці нашої Родини, дорогій Теті Стефаніді Прокоповичевій за прибуття з Детройту і участь в похороні.

Щира подяка за квіти: А. і О. Рощановським, Я. і О. Цегельським, Р. і Й. Балсай та фірмі Lamson & Sessions.

Дякуємо щиро за особисті прислуги: З. Комарянській, М. і М. Гірнякам, А. і І. Романякам, В. Полянській, С. і Я. Городиським, І. і М. Яремкам, Є. Дубасовій, М. і О. Гукам, З. і В. Малиновським, А. і С. Долгим та М. і Є. Долгим.

Вкінці щиро дякуємо п. М. Колодієві, директорові похоронного заведення, за дбайливе переведення похорону.

Нехай Всевишній Господь винагородить усіх Вас щедрими ласками.

Діти:
РОМАН з дружиною СТЕФОЮ
ЮРІЙ з дружиною НАТЕЮ
МАРІЯ КАЛЬБА з мужем ОЛЕГОМ
•
Пожертви на добродійні цілі, замість квітів на могилу
бл. п. о. крилошанина Евгена Цегельського
зложили:

1. На виховання будучих священиків:

200.00 дол. — Діти і Внуки Покійника;
по 50.00 дол. — Р. і Д. Богачевські, 91-ий Відділ СУА, Бетлегем;
по 40.00 дол. — Родина Гуків, А. і І. Романяки;
по 30.00 дол. — Пластова Станиця, Клівленд, А. і Е. Ратичі;
по 25.00 дол. — С. і М. Скробачі, д-р Д. і М. Фарйони, О. і Х. Ганаси, Л. і С. Щур, О. Михайленко, д-р М. і В. Тимкові, С. і А. Долгі, І. Кашубинська, Р. і О. Смулки, д-р А. і С. Жуковські, І. і І. Ляші, А. і М. Гординські, Працівники May Co.;
по 20.00 дол. — М. і В. Баслядинські, М. і М. Гірняки, М. і В. Кавки, Родина Подусівських, О. і М. Квітковські, І. Бачинська, З. Комарянська, Є. і Г. Карпяки, А. Помірко, Е. і Б. Михайлові;
по 15.00 дол. — Е. і О. Ратичі, А. і І. Вовк, В. і М. Лиски;
по 10.00 дол. — С. і А. Сахни, С. і О. Галяревичі, д-р Р. і О. Палажії, Е. і М. Долгі, д-р А. і Д. Жгути, І. і Н. Бачинські, Родина Горбань, Е. Дубас, Я. і Д. Кузьмини, Р. і В. Пестики, Л. і Р. Керенес, Родина Древницьких, І. Подригула, д-р В. і С. Малиновські, М. Радзикевич, А. і І. Шепіси, д-р Б. і Х. Дубаси, З. Федишин, В. і І. Піки, Б. і А. Сатурські, Родина Клепач, С. і Я. Шугани, Д. Пенцак, Т. Стереб, Я. і Я. Кришталовичі, Р. і І. Лапичаки, І. Ліскевич, С. Смулка, Н. Кізюк, І. і Д. Комарянські, Е. і Т. Федани, В. і Т. Слободяни, І. і О. Совірки, М. і І. Прийми, Н. і М. Корчеві, Родина Ґолич;
по 5.00 дол. — Г. Кліщук, О. Фединський, К. Ґловацький, В. і Л. Базарки, М. Тересі, Р. і О. Трешневські, В. Смаль-Стоцька, Д. Басалик, М. і І. Яремки, Н. Кардани, І. і О. Городиські, М. Фераро, Я. і М. Сидіри, д-р П. і С. Телішевські, М. Касараба, Б. і О. Демянчуки, Р. і Е. Полатайки, В. Полянська, Р. і С. Стахурі, Я. і С. Городиські, А. і П. Волошини, О. Шиманська, І. Кляус, Р. і М. Грабці, Г. Кравців, М. Гнидка, І. і С. Вільшанецькі, Е. і В. Мраз, П. і О. Лемехи, О. і І. Клисяки, В. і К. Загвоцькі, Л. і Л. Гентіші, Р. і А. Гараси;
по 2.00 дол. — С. Гебрик;
3:00 дол. — Н. Н.
Разом $1,540.00

Жертви на виховання будучих священиків переслано до Риму, на руки Їх Блаженства Патріярха Йосифа, до Стемфорду, Бразилії та Аргентини.

2. На потреби Апостоляту Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького:

Ю. і О. Яримовичі $50.00

3. На Патріярший Фонд:

І. і С. Фури 10.00
М. Тарчанин 5.00

4. На Церкву в Потребі:

І. і В. Салуки .... $ 5.00

Просимо вибачення, якщо ми когось через недогляд пропустили в нашій подяці.

Субота, 14-го січня 1978 р., год. 8:30 веч.
УНДім в Ірвінгтоні, Н. Дж., 140 Проспект Аве.
Осередок СУМА в Ірвінгтоні, Н. Дж. — *запрошує на*
ТРАДИЦІЙНИЙ МАЛАНЧИН ВЕЧІР
і ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ
Оркестра Богдана Гірняка
Модерно декорована заля
Паркування на власній площі

Український Літературно-Мистецький Клюб
136 2nd Avenue

Ню Йорк, Н. Й. — Літературно-Мистецький Клюб повідомляє, що у п'ятницю, 16-го грудня ц. р., о год. 7-ій вечора, тут у приміщенні цього ж Клюбу відбудеться Вечір Молодих Талантів з виступом: вокального ансамблю „Промінь" під керівництвом Богданни Волянської — народні і різдвяні пісні; членок гуртка „Молода Думка" при 82-му Відд. СУА; „Нескорений дух" — рецензія і читання творів; учнів Балетної Школи Роми Прийми-Богачевської: М. Бурачок, К. Кабаллеро, М. Мандзій, С. Назаркевич — народні і клясичні танці, при фортепіяні д-р Ігор Соневицький; Богдана Андрусишина — українські і білоруські пісні під акомпаньямент гітари.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 17-го ГРУДНЯ 1977 р.

НЮАРК, Н. Дж. Річні збори Т-ва Чорноморська Січ, 14-ий Відд., о год. 6-ій веч. в приміщенні Чорноморської Січі. На порядку вибір Управи на 1978 рік, збирання чл. вкладок та інші важні справи. Проситься чл. прибути. — В. Роговський, пред., З. Терлецький, кас., М. П. Отрок, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. І. Франка 372 Відд., о год. 7-ій веч. в залі при 139 Westervelt Ave., N. Plainfield, N.J. На порядку: вибір Управи на 1978 рік та інші важні справи. — С. Дубей, пред., І. Головка, кас., Й. Ярема, секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне
30-го грудня 1977 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1977 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у П'ЯТНИЦЮ, 30-го ГРУДНЯ 1977 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ У „СВОБОДІ"

Адміністрація „СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного Різдвяного числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	$ 4.00
1 цаль через 2 шпальти	6.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ
за новим стилем до 16-го ГРУДНЯ 1977 р.
за старим стилем до 28-го ГРУДНЯ 1977 р.

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скоріше надійшуть свої замовлення.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"Svoboda"
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ТАРЗАН, Ч. 7871. Тарзанів плян

Шкода, що ти впізнав Дона!
Ой!!!

Гарно, Тарзане!
Він був нашою останньою перепоною на шляху до ріки, Доне!

Ти маєш на думці патрульні човни?
Чи ми вкрадемо одного з них?

Це не буде крадіж, бо власник буде на човні!